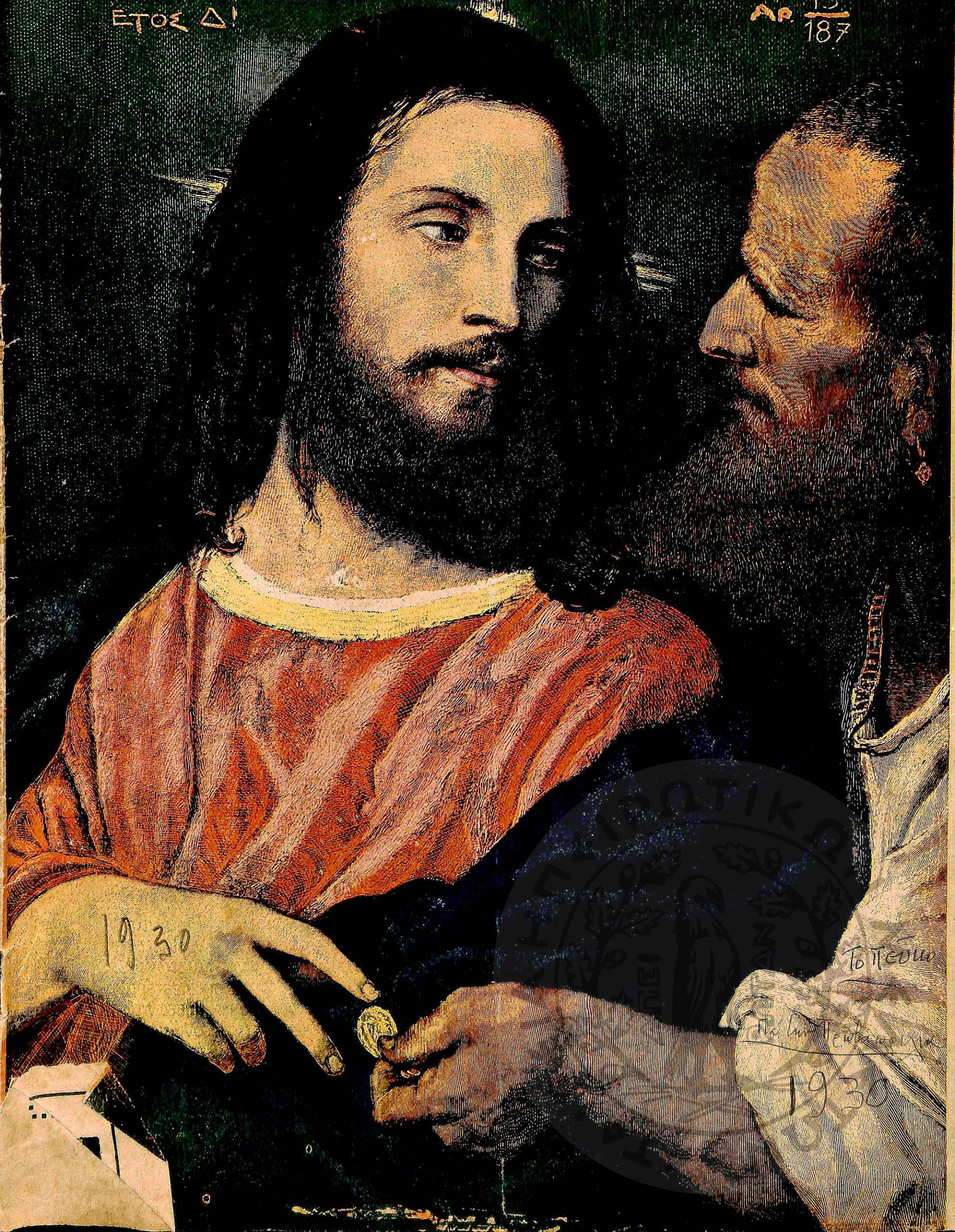

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΤΟΣ Δ'

ΑΡ. $\frac{15}{187}$

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ & ΕΙΔΩΝ ΤΑΞΕΙΩΣ
Καραγιώργη τῆς Σερβίας ἀριθ. 18 Ἀθῆναι.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ!!
Μετά τὴν χρῆσιν τῆς δοντόκρεμας «SMALTODONT» θὰ ἀντιληφθῇτε τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματά της.
SMALTODONT ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
Πωλεῖται παντοῦ.
Παρακαταθήκη:
ΣΠΥΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Κολοκοτρώνη 77, Πειραιεύς.

ΤΟ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΝ ΧΡΩΜΜΑ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ
τὸ ἐπιτυχάνετε μετὰ τὴν χρῆσιν τῆς Κρέμας, τῆς Πούδρας καὶ τοῦ Σάπωνος
ΣΙΜΟΝ
τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦν τὸν τριπλοῦν πρὸς τοῦτο σκοπὸν Καθαρίζουν τὸ δερμα, τὸ καθιστοῦν τρυφερόν καὶ τὸ τρέφουν.

CRÈME SIMON

ΕΛΕΝΗ ΣΟΥΣΑΝΑ
ΙΑΤΡΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Φιλεθέης 15 Ἀθῆναι

Ὅταν δὲν εἶναι τοῦ Schering
δὲν εἶναι Οὐροτροπίνη.

ΔΙΣΚΙΑ ΟΥΡΟΤΡΟΠΙΝΗΣ Schering

ἀπολυμαίνουν καὶ καθαρίζουν τὸν ὀργανισμόν καὶ παρέχουν εἰς περιπτώσεις ἐμπυρέτων νοσημάτων ὡς καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀσφαλεστέραν προστασίαν κατὰ τὸν παθήσεων τῶν νεφρῶν, τῆς κύστεως καὶ τοῦ ἥπατος.

Νὰ πέρνετε πάντοτε
«Οὐροτροπίνη Schering»
Σωληνάρια τῶν 20 δισκίων.

Οἰκονομία

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 130
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΓΡΑΙ ΑΓΓΛΙΑΣ 70
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 1
ΑΦΡΙΚΗΣ 1
ΒΕΛΓΙΚΟΥ ΚΟΓΚΟ 24

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1930

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ ΑΡΙΘ. 7
ΤΥΠΟΓΡ.: ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΑΛ. ΠΑΤΡΩΝ 5
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 52-03

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»:
'Εν Ἀμερικῇ Mr D. Stroumbos 261 w. 85th Str New-York U. S. A.
'Εν Αἰγύπτῳ-Σουδάν δ. κ. Χρ. Σαράφης 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie.
'Εν Βελγικῇ Κογκό δ. κ. Γ. Ἀντωνιάδης B. P. 445 Elisabethville Congo-Belge

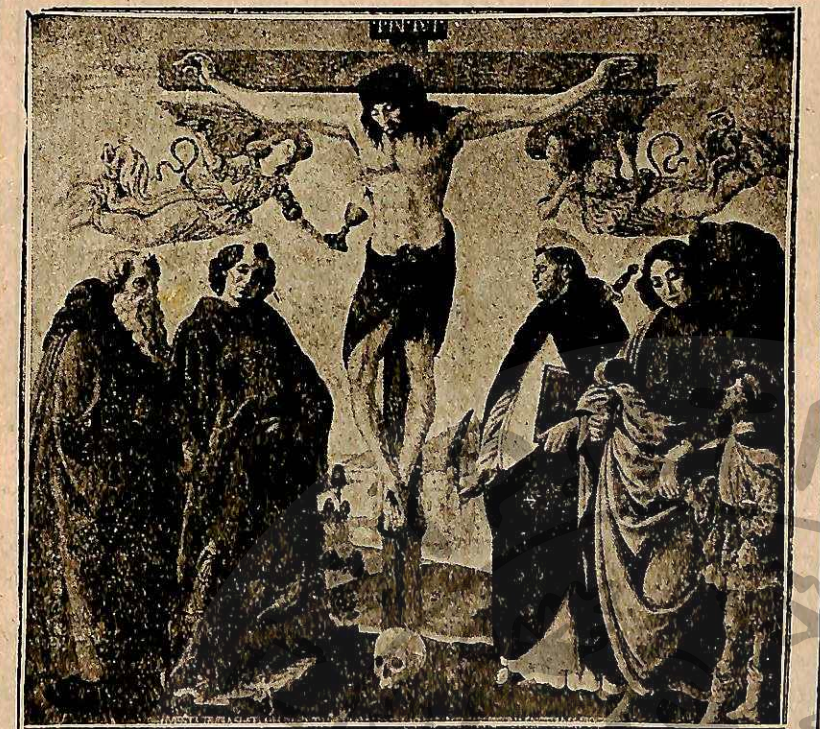
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
'Εν Ἀμερικῇ διὰ τὴν κατά φύλλον πώλησιν τῆς «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»,
NEW YORK NEWS AGENCY
General P. O. Box 497 NEW YORK, CITY
Ὅπου δέον ν' ἀπευθύνονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι

ΑΠΟ ΟΤΙ ΒΛΕΠΩ ΚΑΙ ΑΚΟΥΩ
ΕΝΩ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΜΕ

Ἐορτασμός τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας, παρελάσεις, λόγοι, τελεταί, πανηγυρεῖς, ἐκδόσεις. Συγχρόνως ὅμως ρίπτεται στὸ κάρρο τῶν σκοπιδιῶν πᾶν ὅτι προσέρχεται ἀπὸ τὴν ἡρωικὴν αὐτὴν περιόδον, πᾶν ὅτι ἱερὸν τοῦ ἀγῶνος ντεκουμέντο, πᾶν ἐθνικὸν κειμήλιον.
Τὶ ἐννοοῦμεν γράφοντες τὴν παραπάνω γραμμὴν; Ἀπλῶστα ὅτι πολλὰ δημόσια ἱδρύματα φυλάσσουν κακίστα καὶ ἀφηνεῖν νὰ καταστρέφονται καὶ νὰ χάνονται τὰ πολυτιμώτερα κειμήλια, ἢ πολυτιμώτερες ἱστορικῆς πηγῆς τοῦ ἀγῶνος. Προχθές ἀκόμα ἐπαλοῦντο ἔγγραφα τοῦ ἀγῶνος κλαπέντα ἀπὸ τὸ ἱδρυμα ὅπου εἶχον δωρηθῇ ἄλλοτε. Εὐτυχῶς ἐπενέβη ἡ ἀστυνομία καὶ κατέσχε τὰ κλοπιμαία. Ἀλλὰ δὲν εἶνε αὐτὸ μόνον. Καὶ ἂν ἐγίνετο μιὰ ἐρευνά, μιὰ ἐξέλεγχ-εῖς στὰ ἱδρύματα ποὺ φυλάσσουν τὰ τέτοια ἔγγραφα, πολλὰ θὰ ἤρχοντο εἰς φῶς, πολλὰ τὰ καταπληκτικά, τὰ εὐερέα, τὰ ἀπίστευτα.

Ὅσον! Ἀλλ' ἂν αὐτοὶ θελοῦν νὰ θησαυρίσουν, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἀγορανομίαν νὰ ἀνέχεται τὴν κατάστασιν αὐτὴν. Ἄν ἀδιαφορῇ μὲν πρὸς τὰς τέτοιαις καταφωρεῖς ἀσχετοκέρδειες, τότε ποῦς εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς; Ἀσφαλῶς, ἐν ταύτῃ περιπτώσει, καλύτερα θὰ ἦτο νὰ διαλυθῇ. Ἐπειὶ θὰ ἤμυντο καθένας μόνος τοῦ ἐναντίου λοιπὸν σχετικῶς, γιὰτὶ ἐκ τῶν ἀρ-

ΠΙΕΝΝΙΕΣ
Οἱ Πειραιεῖς συνήθισαν νὰ ἐορτάζουν τὰς νίκας τῶν συμπολιτῶν τους ποδοσφαιριστῶν με μεγαλοπρεπῆ γλέντια.
— Ἐστὶ, μετὰ τὴν τελευταίαν νίκην κατὰ τῶν Θεσσαλονικέων, παρετέθη εἰς γνωστὸν ζυθοστασίον τῆς γειτονίας πλούσιον γεῦμα εἰς τοὺς νικητάς.
— Τὰ πρωταθλητικὰ θέματα τῶν ἐφημερίδων ἔδωσαν καὶ ἐπὶ ἡμέραν ἐφέτος.
— Τὰ περισσότερα ἦσαν ἐπιτυχεστάτα καὶ εἴται πλείστοι τῶν συμπολιτῶν τὴν ἔπαυαν.
— Αἱ ἀπροσέτοι συμπολίτιδες ποὺ εἶχαν λεπτύνει τὰ φουδια τους, ἐπειδὴ τὸ ἤθελε ἡ μόδα, δὲν ἔβρουν τί νὰ κάνουν τώρα ποὺ ἡ μόδα αὐτὴ ἐπέτασε.
— Κι' αὐτὸ γιὰτὶ ἔχουν ξεριζώ-ει τίς τρίχες τῶν φουδιῶν τους καὶ εἴται τὸ κακὸν εἶνε ἀνεπανόρθωτον.
— Μὰς ἤλθον τὴς τελευταίας ἡμέρας καὶ τὰ χειλιδόνα καὶ φεύγουν ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας οἱ βουλευταί. Τόσο τὸ καλύτερον...

«Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου...»

ΤΟ ΠΕΥΚΟ

Ὅλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἐτῶν κοπιόμεθα ὑπὲρ τοῦ πασίνου, χωρὶς αὐτὸ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ εἰμεθα οἱ καταστροφεῖς τῆς Ἀττικῆς χλωρίδος. Ὀμιλοῦμεν περὶ ἀναδασώσεως τῆς Ἀττικῆς, τὴν στιγμὴν ποὺ ἐγκαταλείψομεν εἰς τὴν τύχην τοὺς ἡ μάλλον εἰς τὴν καταστροφὴν τὰ ὀλίγα δένδρα τῆς. Ἐστὶ, κοντὰ στὰ ἄλλα, ἀπειλοῦνται νὰ ξεραθοῦν, χά-νῃς εἰς τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἐγ-κατάλειψιν τῶν ἀρμόδιων, καὶ τὰ θραῖα πεῦκα τοῦ Χαλανδρίου. Ἡ κάμπιες συντελοῦν εἰς αὐτὰ τὸ ἐρ-γον τῆς καταστροφῆς ἀνενόχλητες, χωρὶς νὰ βροθῇ κανεὶς νὰ τὰ προ-στατεύσῃ. Ἄν δὲν ἀπατώμεθα, εἰς τὸ ὁραῖον Προάστειον ὑπάρχει με-ρῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ Προεδρευτικὸς

μοδίον δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ συγ-κινήθῃ ποτὲ κανεὶς.

Η ΜΕΡΙΔΕΣ ΤΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ

Ἦνε ἀληθινὰ καταπληκτικὴ ἡ ἀσχετοκέρδεια μερικῶν ἐστιάτοριων ἀθ-μερον. Παλοῦν τίς μερίδας τοῦ κρέα-τος πρὸς 15 δραχμὰς ἐκάστην, στὴ στιγμὴν ποὺ στὴν ἀγορὰ τὸ ἀπὸ που-λιεῖται πρὸς 28 μόνον δραχμὰς τὴν

ἀπατάμεθα νομίζοντες ὅτι ὑπάρ-χουν νόμοι καὶ ἐφαρμόζονται τῶν νόμων αὐτῶν.

ΡΟΔΟΦΥΛΛΑ

Τὴν εὐεργεσία, ἀπ' ὁποῦδήποτε καὶ ἂν προέρχεται, πρέπει νὰ τὴ δεχώ-μαστε ὡς δῶρο τῶν θεῶν.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΔΙ-ΠΛΟ ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» ἀρχίει τὸ αἰσθημα-τικώτατο, τὸ συγκινητικώτατο, τὸ περιπετειώδεστατο μυθι-στόρημα τοῦ Ἀλ. ε. β. Δ. ο. υ. μ. α. πατρὸς

ΤΟ ΝΥΦΙΚΟ ΦΟΡΕΜΑ
Οὐδέποτε ἔγγραφη γλυκύτερο, παθητικώτερο, περιπαθεστέ-ρο ἀνάγκωμα.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΒΑΘΜΟΙ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

Κάποτε, ὁ μικρὸς Λουδοβίκος ΙΖ' ἀρεστώτερος καὶ ἀναγκάστηκε νὰ δια-κόψῃ τὰ μαθήματά του γιὰ κάμποσον καιρὸ. Τὴν ἡμέρα ποὺ τὰ ἐπανέλαβε, ἐνόησαν τῆς μητέρας του Μαρίας Ἀν-τουανέττας, ἑξήτης ν' ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς Γραμματικῆς.
— Εὐχαρίστως, εἶπε ὁ ἀδελφὸς δά-σκαλός του. Στὸ τελευταῖο μάθημά μας εἶχαμε μείνει στοὺς τρεῖς βαθ-μούς τῶν ἐπιθέτων: Τὸν θετικόν, τὸν συγκριτικόν καὶ τὸν ὑπερθετικόν. Τώρα ἡμεῖς, θὰ πᾶμετε ἐσχάτως ὅλα αὐτὰ.
Καθόλου ἀπάντησε ὁ πρίγκιψ.
Ἰδοὺ ἡ ἀπόδοσις: Θετικῶς βασιλεὺς εἶ-νε ὅταν λέω: Ὁ ἀδελφός μου εἶνε ἕνας καλὸς ἀδελφός. Συγκριτικῶς, ὅταν λέω: Ὁ ἀδελφός μου εἶνε καλύτερος ἀπ' τοὺς ἄλλους ἀδελφούς. Καὶ ὑπερθετικῶς, ὅ-ταν λέω: Ἡ μαμά μου εἶνε ἡ πιὸ τρυφερὴ καὶ ἡ πιὸ καλὴ μαμά ἀπ' ὅ-λες τοὺς κόσμους.
Ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἐπῆρε τὸν δελφίνον, τὸν ἐφοίξε στὴν ἀγκαλιά της καὶ δὲν ὑπόσχεσε νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά της ἀπὸ τὴ συγκίνησιν τῆς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΩΝ

Κ. ΧΑΜΑΡΑΚΗ
(ΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1928)
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΩΤΩΝ
ΣΤΑΔΙΟΥ 37 (Στὰς Ρόζενταλ, ἔναντι Ἀρσακείου).
Ἀριθ. τηλ. 62-9.

Γ. ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Ἐναρξίς 1 Μαΐου—30 Ἰουνίου. Μαθήματα νυκτερινὰ 9-11 μ.μ.
Διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἐπαρχικῶν μαθημάτων καθ' ἑλὸν τὴν ἡμέραν.

ΔΙΕ ΘΥΝ'ΗΣ Κ. ΧΑΜΑΡΑΚΗΣ (Καθηγητὴς, τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Κομ-μωτῶν, Διπλωματοῦχος τῆς Ecole Technique καὶ τῆς Σχολῆς Gallia).
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ (Διευθυντὴς Ὁίκου Βελισσαρίου, καθηγητὴς Α' τάξεως τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Κομωτῶν)
Α: ΔΡ. ΔΙΝΟ

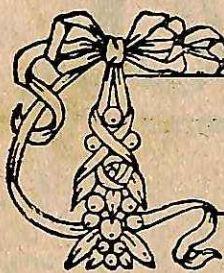
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΙΚΤΑ
Ὀντιλασιὲν Μαρσέλ. Ὀντιλασιὲν Περμανάντ. Μὴς ἂν πλλ. Κοφιμο μαλλιδῶν. Ὑγιεινὴ τοῦ δερμάτος. Μακιγιαζ, Μανικιούρ
ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ
ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ: Κ. Χαμαράκης, Α. Δρά-κας, Κ. Γεμεντζάκης, Δ. Δινο.

ΣΗΜ. Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν εἰς πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐκμάθωσιν τὴν θανμασίαν τέχνην τοῦ Κομμοτοῦ ἵνα σπεύσωσι νὰ ἐγ-γραφῶσιν εἰς τὴν Σχολήν, ἥτις ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀριστοτέρου ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ κ. Α. Δράκου, τοῦ ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἐν Παρισίοις σπουδάζαντος καὶ ἐργασθέντος καὶ μετὰ καθιγητῆς τῆς ἀξίας τοῦ κ. Κ. Χαμαράκη σπουδάζοντος ἐν Παρισίοις, τοῦ κ. Κ. Γεμεντζάκη καὶ τοῦ κ. Δ. Δινο θέλει καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν δσον τὸ δυνατόν ἀριστοτέραν ἔξοδον τῶν μαθητῶν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι θέλουσι ἐν αὐτῇ διδαχῇ εἶναι αἱ νῆαι μέθοδοι τῆς τέχνης.
Διὰ περισσότερας λεπτομερείας καὶ ἔγγραφας ἀποσταλθεῖ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς (Σταδίου 37α).

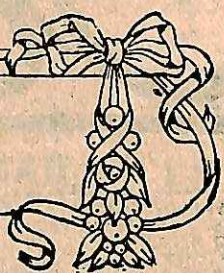
ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πρέπει νὰ ἔχη ὡς ἀπαραίτητο σόντροφο ἕνα ΜΑΝ-ΣΤΡΟΥΟΛ. Εἶνε τὸ καλλίτερον ἐμπρηναγωγόν. Θερμαίνει ρι-ζικῶς τὴν ἀτακτεν περιόδον τῶν γυναικῶν καὶ κερασιδὼν καταπαύει τοὺς πόνους τῶν νεφρῶν, τῆς κοιλίας, τὴν ἡμικρα-νίαν, ἐξάντλησιν καὶ λοιπὰς κακουχίας τῆς ἀτάκτου περιόδου.
Οἱ διασημότεροι ἱατροὶ ἐν Γερμανίᾳ συνιστοῦν τὸ Μαν-στρουόλ. Ζητήσατε ὁδὸν ἡμετέραν. Γεν. Ἀντιπρ. Α. Χο-νέπουλος. Κόνιγγος 12. Ἀθῆναι Ἀντιπρόσωπος ἐν Θεσσαλο-νίκῃ Α. Γουιάς, Με ἄλλου Ἀλεξάνδρου 35.

Η ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΡΩΜΑΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου).

Στο μοναστήρι αυτό των γυναικών ήταν ηγουμένη μια άγια γυναίκα, μια ευλαβής χριστιανή, η Φιλοθέα. Θάταν πάνω από εκατό χρόνων, όταν άρρώστησε βαρύνοντα και πέθανε.

Ποιά θα αντικαθιστούσε τώρα την άγια αυτή γυναίκα;

Ποιά ήταν άξια να πάρει τη θέση της;

Καμιά βέβαια απ' τις καλόγριες του μοναστηριού.

Καμιά απ' τις χριστιανές που ασχέτευαν εκεί γύρω, ως πέρα, στην έρημο της Θηβαΐδας.

Το ζήτημα αυτό απασχολούσε επί ημέρες όλους τους ονομαστούς χριστιανούς των περιχώρων της 'Αλεξάνδρειας.

Καμιά λύσις δεν βρισκόταν... "Όταν έκαψα αποφάσισαν να δώσουν ένα τέλος στην υπόθεσι αυτή, η ίδιος η καλόγρις του μοναστηριού.

Συνήλθαν όλες σε σύσκεψι και αποφάσισαν να ζητήσουν ως ηγούμενο του μοναστηριού τους τον Εύγένιο.

Την τολημική αυτή απόφασι τους την έβαλαν άμεσως σ' ενέργεια.

Το πράγμα δεν ήταν βέβαια εύκολο. Πώς θα ηγουμένευσεν ένας άνδρας σ' ένα γυναικείο μοναστήρι;

Μά για τον Εύγένιο, τον τόσο ενάρετο, τον τόσο ευλαβή, μπορούσε να γίνει εξαίρεσις.

Γι' αυτό, όταν η άπαίτησις των καλογραιών έγινε γνωστή στους χριστιανούς της περιφέρειας αυτής, δεν έκανε κακή εντύπωσι, δεν τους εξέγερσε...

Κι' αυτός ο Εύγένιος δεν την άκουσε με δυσарέσκεια.

Θα ήταν καλύτερα στο μοναστήρι των καλογραιών, μεταξύ γυναικών, έφασαν κι' αυτός ήταν γυναίκα.

Θα ζούσε έτσι μακριά των ανδρών, μακριά του πειρασμού, τον οποίο είχε κατακινήσει ως τώρα.

"Ένας μόνον κίνδυνος υπήρχε. Να υπομιαστούν ή καλόγριες και να καταλάβουν εκείνο που δεν κατέλαβαν οι καλόγριες.

Μια γυναίκα μυρίζεται ευκολότερα μια ορμόφυλός της.

Μά ο Εύγένιος θα λάβαινε τὰ μέτρα του, θα φρόντιζε να φυλάξει το μυστικό του φύλου του, με κάθε τρόπο, με κάθε θυσία.

"Έτσι, ύστερα από μια εβδομάδα, ο Εύγένιος εξέλεξε ηγούμενος του γυναικείου μοναστηριού και πήρε τη θέση της Φιλοθέας. Τη δική του θέση στο ανδρικό μοναστήρι την πήρε ο Ευδοπίος, ο πιο μορφωμένος και πιο θεοσεβής απ' τους μοναχούς.

Φεγγώντας ο Εύγένιος απ' το μοναστήρι, που πλάκα χρόνια ηγουμένευσεν, αποχωρήσας τον 'Αχινθιο και τον Πρωτά και τους παρακάλεσε να πηγαίνουν συχνά να τον βλέπουν.

Στο γυναικείο μοναστήρι υποδέχτηκαν τον άγιο Εύγένιο μ' όλες τις τιμές των οποίων ήταν άξιος.

Σ' όλες τις καλόγριες ανεξαιρέτως έκανε εντύπωσι η δροσερότης και η ωμορφιά του νεαρού ηγουμένου.

"Όσες από αυτές δεν τον είχαν δει ποτέ ή δεν είχαν ακούσει γι' αυτόν, τον φανταζόντουσαν πρόωρα γηρασμένο, άσχημο, ισχνό, καμπουριασμένο, ρυτίδωμένο. Τώρα όμως που τον αντίκριζαν με τὰ ίδια τους τὰ μάτια, έμεναν αστισμένες, κατάπληκτες, βουδές από θαυμασμό.

Διασθάνθηκαν μάλιστα για μια στιγμή ή άγιες αυτές γυναίκες, ή άφει-

— Τι ωραίος ο νέος μας ηγούμενος, αδελφή μου!...

—Ναί, είναι γλυκός σαν την άμαρτία!

— Τι έκφραστικά που είναι τὰ μάτια του!...

— Τι γλυκά τὰ χείλη του!...

— Τι γοητευτικό το χαμόγελό του, αδελφή μου!...

Σταυροκοπόντουσαν έπειτα με φόβο και συντριβή και έλεγαν σιγανά:

— 'Επουράνιε Θεέ, γλύτωσέ μας από τον Πονηρόν!...

— Κύριε... Κύριε, κοίμησε τὰ πάθη μας και νέκρωσε τις καρδιές μας!

Γονατίζαν ύστερα στο πλακόστρωτο και προσευχόντουσαν επί ώρες, μι-

νη... Δάγκωνε τὰ χέρια της, έκλαιγε, χτυπιόταν, άλλοτε προσεύχονταν κι' άλλοτε καταριόταν την τύχη της.

Την έλεγαν Μελανία.

"Ήταν η πιο νέα απ' όλες τις καλόγριες, δεκαοκτώ ως δεκαεννέα χρόνων, κοπέλλα άκόμα, πάνω στην άνθησι της. Νέα κι' ωμορφη.

"Η ωμορφιά της είχε κάτι που έφλόγιζε, έκαιγε, πυρπολούσε...

Τὰ μαλλιά της ήταν μαύρα, βαθιά μαύρα, σγουρά και στιλπνά, με πρα-

σινόχρους ανταύγειες.

Το δέρμα της ήταν μαλακινό, μαλακό μαλλιν. Τὰ μάτια της ήταν μαύρα και σπιθοβάλα. Τὰ χείλη της σαρκόδη, κόκκινα, διψασμένα, θαρρείς, για φιλία... Το κορμί της εύπλαστο, λυγρό, φειδίσι, νευρώδες... 'Η φωνή της βελανιδιά και παθητική.

Είχε γεννηθή στην 'Αλεξάνδρεια από φτωχούς γονείς. 'Αγάπησε κάποιον και τούδωσε τὰ πάντα. Σ' ένα χρόνο απόγινε μαζί του ένα χαριτωμένο αγόρι. Ζούσε πειά με τη μητέρα της κι' έλπιζε πως ο αγαπημένος της θα την έκανε γυναίκα του.

Μά εκείνος την πρόδωσε αισχρά κι' άναγδρα... Την εγκατέλειψε για τὸ γαμπρὸ άλλης...

"Η Μελανία φρόνισε όταν έμαθε την προδοσία του.

Διψούσε έκδικισι, μια έκδικισι: άγρία, πρωτάκουστη, πρωτοφανή στον κόσμο.

"Ήθελε να τιμωρήση και τον άπιστο και κείνην που της τον έπλανεσε και της τον πήρε από την άγκαλιά της. 'Ορκίστηκε λοιπόν να έκδικηθή, να έκδικηθή σκληρά.

Τὸ ωκίστηκε πάνω στο κεφάλι του παιδιού της, του παιδιού των.

Πήγε ύστερα και βόηκε μια γνωστή σ' όλη την 'Αλεξάνδρεια μάγισσα, που χίλιες φορές είχε γλυτώσει, κατά τρόπο ανεξήγητο και μυστηριώδη, τὸ θάνατο εκ μέρους των 'Αρχών.

— 'Θέλω, της είπε χωρίς περιστροφές, ένα όπλο που να σκοτώνη άσφαλώς. Ένα όπλο που να σκοτώνη στη στιγμή, που να προκαλή τὸ θάνατο άκαριαίως.

— 'Ελεις χρήματα; ρώτησε ξερά η μάγισσα.

— Θα σὲ πληρώσω καλά.

— 'Ελεις δεμένη τὴ γλώσσα σου; Εξέρει να κρατά ένα μυστικό;

— Μείνε 'ησυχ. Κανείς δεν θα μάθῃ τίποτα.

— Τότε καλά. Θα σὸ δώσω, εἰς ζήσασ.

— Πόσα χρήματα θές; 'Η καλύτερα άκουσε: Θα σὸ δώσω αντί για χρήματα αυτό τὸ χρυσὸ βραχιόλι.

— 'Ελεις πάνω τρία δινάμνια και δυὸ άμειδούτους.

Κι' έβγαλε και της έδειξε ένα θαυμάσιο βραχιόλι.

— 'Αχολούθει.

Η Α. Μ. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ

Τὰ βάσανα των πρεσβευτών. 'Η στολή τους και τὸ σπαθί τους πὸν δὲν... κόβει! Λουδοβίκος 14ος και Βενιαμίν Φραγκλίνος. Βασιλικές άχροάσεις. 'Η βασίλισσες και οί πρέσβεις. 'Η αποχώρησις από τὴ βασιλική αίθουσα. Τὰ περίεργα δικαίωματα των πρεσβευτών. Διπλωματικό έπεισόδιο εξ αίτίας ενός σκύλου, κ.λ.π. κ.λ.π.

Μολονότι σήμερα δημοκρατικός άνεμος πνέει σὲ όλον τὸν κόσμο, ἐν τούτοις τὸ πρωτόκολλον και ἡ ἐθιμοτυπία δὲν ἔχουν ἐκλείψει άκόμα ἐντελώς. Σιγά-σιγά, βέβαια, θὰ εξαφανισθουν κι' αὐτά, αλλά, πρὸς τὸ παρόν, ισχύουν άκόμα, τουλάχιστον για άρισμένα πρόσωπα.

Έκείνοι που εἶνε υποχρεωμένοι να υποτάσσονται περισσότερο από κάθε άλλον σὲν ἐθιμοτυπία και σὲ τὸ πρωτόκολλο, εἶνε ἀσφαλώς οί διπλωμάται. Οί διπλωμάται μάλιστα ἔχουν, ἔστω ξέρετε, καί ιδιαίτερη ἐπίσημη στολή με τριαντά, με χρυσοκοντημένο σακάκι και μ' ένα μικρὸ σπαθί σὲν πλευρόν. Τὴ στολή αὐτὴ ζωὸς τὴ φοροῦν μόνον σὲ ἐξαιρετικά ἐπίσημους περιστάσεις, σὲ τελετές, παρουσιάσεις κτλ. Τὸ ἀστέρι σχετικῶς εἶναι ὅτι τὸ σπαθί τὴς διπλωματικῆς στολῆς εἶνε τελείως άχρηστο, γιατί οὔτε ὡς άμυντικό, οὔτε ὡς ἐπιθετικό ὅπλο μπορεί να χρησιμεύσει, και, ἀλλοιμονο, ἂν οί πρεσβευταί ἐπρόκειτο να ὑπερασπίσουν τὴ ζωὴ τους με αὐτό! 'Η κόψη του και ἡ αἷμα του εἶνε τελείως ἀπρόχρηστα και μόνο ὡς χρυσοκοπήτρας θὰ μπορούσε να χρησιμοποιηθῇ.

Οί 'Αμερικανοί πρέσβεις, οί ὁποῖοι παίρνουν τὸ λιγότερο μισθὸ απ' ὅλους τοὺς ἄλλους συναδέλφους τους, εἶνε οί μόνον διπλωμάται που δὲν ἔχουν ἰδικιτερη στολή και ἐμφανίζονται μόνον με φράκο. 'Όταν οί πρώτοι πρέσβεις των 'Ηνωμένων Πολιτειών Βενιαμίν Φραγκλίνος ἐπρόκειτο να παρουσιασθῇ τὸν βασιλέα της Γαλλίας, ὁ Λουδοβίκος ΙΣΤ', για τὸ ἐπίσημο τὴς περιστάσεως, τὸν ὑπεδέχθη φέρνοντας κοστούμι κεντημένο ὀκλαήτρο με δινάμνια, που εἶχε στοιχίσει πάνω από ένα εκατομμύριο φράγκα!

Μπορείτε δὲ να φαντασθῆτε τὴν κατάπληξι των Γάλλων εὐγενῶν, όταν είδαν τὸ Φραγκλίνιο να παρουσιάζεταί με τὴν ἀπλή πολιτικὴ του ἐνδυμασία!

Οί πρέσβεις, ἐκτὸς των ἄλλων, ἔχουν και ἕνα περίεργο δικαίωμα. Εἶναι οί μόνον ἄνθρωποι, στοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται, όταν γίνονται δεκτοί σὲ άκόμα από ένα βασιλέα, να τοῦ γυρίζουν τὴν πλάτη φεύγοντας. Σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους κοινούς θνητούς, ἡ ἐθιμοτυπία ἀπαγορεύει ἀπολύτως, ὅταν ἀποχωροῦν από μίαν βασιλικήν αίθουσα, ὅταν γυρίζουν τὴν πλάτη πρὸς τὸν βασιλέα. Πολλές εἰρηγίες δίδονται, αλλά καμμία δὲν εἶνε ἡ σωστή.

Εἰσπής, οί πρέσβεις ἔχουν ἕνα ἄλλο πολὺ ἐννεληγτικό γιὰ να γελῶσουν οί ἀναγνώσται μας.

Μόλις λοιπόν τελειώσῃ ἡ άκρόασις, περιμένει ὁ πρέσβης να τοῦ κάνῃ ὁ βασιλεὺς τὸ σημεῖο ὅτι μπορεί ν' ἀποχωρήσῃ. Τότε ὁ πρέσβης θὰ ὑποκλιθῇ και θὰ κάνῃ τρία βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω, ύστερα θὰ ὑποκλιθῇ και πάλιν και θὰ κάνῃ ἄλλα τρία βήματα. 'Αποῦ κάνῃ τρία βήματα άκόμα, θὰ ὑποκλιθῇ και για τρίτη φορὰ και ύστερα θὰ στρίψῃ πρὸς τὴν πόρτα και θὰ βγῇ από τὴν αίθουσα.

Με τίς βασιλίσσες όμως δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο, γιατί θὰ ἦταν μεγάλη ἀπρέπεια να γυρίξῃ κανείς τὴν πλάτη του πρὸς αὐτές. Στὴν περίπτωσι αὐτῇ, ἐπιβάλλει τὸ Πρωτόκολλο!...

Τὸ ἔδαφος, ἐπάνω σὲ ὁποῖο εἶνε χτισμένη μίαν πρεσβεία ἡ ἕνα πρεσβείο, ἀνήκει σὲν Κράτος τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει ἡ πρεσβεία ἡ τὸ πρεσβείο αὐτό.

"Έτσι, ἂν ἕνας λωποδύτης καταλάβῃ ὅτις πρεσβεία ἡ ἕνα πρεσβείο, ἀνήκει σὲν Κράτος τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει ἡ πρεσβεία ἡ τὸ πρεσβείο αὐτό.

— Τι ωραίο ρολόι ποὸ ἔχεις! λέει ὁ ἕνας. Πόσο τὸ πῆρες;

— Δὲν ξέρω, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. Κοιμόταν ὁ ὡρολόγας ὅταν τοῦ τὸ πήρα!

Διάλογος μεταξύ δύο γιαιτωῶν: — Πῶς πάνε οί ἀδελφές σου;

— Πολὺ καλά! Πολὺ καλά! Περβαίνουν ὅλοι!

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Τὸ να ὑπομένη κανείς τὴν ἀδικία εἶνε μεγαλύτερο από τὸ να εὐεργετῇ Χρυσόστομος.

"Όταν ἕνας ἄνθρωπος ἔχῃ ὡς πρότυπο τὸν ἑαυτὸ του, σπανίως προσδεύει. Γαλόνισμιθ.

"Η ὡμορφη κοπέλλα ἔχει ποικίλα από τὴ στυνιὰ πὸν θὰ γεννηθῇ. Γαλλικὴ παροιμία.

Τὸ καλὸ βιβλίο εἶνε ἕνας πιστὸς φίλος οί ὁ συγγράφους τὸν εὐεργετῇ τὴς κοινωνίας. Μακώλιθ.

Ἄν ἡ γυναίκα δὲν κατεβαίνῃ ἱσμε σὰς, ὑψώθητε σεις ἕως αὐτῇ. Ουασιῦ.

Εἰς τὸν πρὸς τὴν ἀδικία και δὲν μιλάει αὐτὸς εἶνε καί ὑπεύθυνος γι' αὐτῇ. Ρουσαῖ.

"Η σφοδρότης τὴς ψυχῆς εξαγνίζει τὸ σῶμα. Φαυλιδης.

μης να ἐπέμβῃ σὲ προσωπικὸ μίαν ξένης πρεσβείας.

"Έτσι ὁ ὑπουργὸς των 'Εξωτερικῶν ἀναγκάστηκε να τιμωρήσῃ τὸν ἀστυνομικό, ἔκανε όμως συγγρόνας διαδήματα και σ' όλες τίς ξένες πρεσβείες και παρακάλεσε να φοροῦν ρίμωτρα στὰ σκυλάκια τους για να μὴν ἐπαναληφθῇ σὲ μέλλον κανένα διπλωματικό ἐπεισόδιο.

Τὸ ἔδαφος, ἐπάνω σὲ ὁποῖο εἶνε χτισμένη μίαν πρεσβεία ἡ ἕνα πρεσβείο, ἀνήκει σὲν Κράτος τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει ἡ πρεσβεία ἡ τὸ πρεσβείο αὐτό.

— Τι ωραίο ρολόι ποὸ ἔχεις! λέει ὁ ἕνας. Πόσο τὸ πῆρες;

— Δὲν ξέρω, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. Κοιμόταν ὁ ὡρολόγας ὅταν τοῦ τὸ πήρα!

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Τὸ να ὑπομένη κανείς τὴν ἀδικία εἶνε μεγαλύτερο από τὸ να εὐεργετῇ Χρυσόστομος.

"Όταν ἕνας ἄνθρωπος ἔχῃ ὡς πρότυπο τὸν ἑαυτὸ του, σπανίως προσδεύει. Γαλόνισμιθ.

"Η ὡμορφη κοπέλλα ἔχει ποικίλα από τὴ στυνιὰ πὸν θὰ γεννηθῇ. Γαλλικὴ παροιμία.

Τὸ καλὸ βιβλίο εἶνε ἕνας πιστὸς φίλος οί ὁ συγγράφους τὸν εὐεργετῇ τὴς κοινωνίας. Μακώλιθ.

Ἄν ἡ γυναίκα δὲν κατεβαίνῃ ἱσμε σὰς, ὑψώθητε σεις ἕως αὐτῇ. Ουασιῦ.

Εἰς τὸν πρὸς τὴν ἀδικία και δὲν μιλάει αὐτὸς εἶνε καί ὑπεύθυνος γι' αὐτῇ. Ρουσαῖ.

"Η σφοδρότης τὴς ψυχῆς εξαγνίζει τὸ σῶμα. Φαυλιδης.

Ἡ Μελανία ζοῦσε πειά με τὴν μητέρα της...

ρωμένες στὸν Θεό, τὴν καρδιά τους να χτυπᾷ με συγκίνησι και λαχτάρα, πρὸς στὸν πανωραίο αὐτὸ ηγούμενό τους.

Πολλές ἐκείνο τὸ βράδυ, τὸ πῶτο βράδυ τὴς ἀφίξεως τοῦ Εὐγενίου σὲν μοναστήρι τους, δὲν μπόρεσαν να κλείσουν μάτι ὀλονυχτίς.

Εἶχαν διαρκῶς ἐμπρὸς τους τὴν γλυκεῖα μορφή τοῦ Εὐγενίου.

"Η κοιμισμένες αἰσθήσεις των εἶχαν ζυγνήσει...

Πόθοι ναρκωμένοι ἐπὶ ἔτη ζωντάνεψαν μέσα τους...

Σ' ὅλο τὸ μοναστήρι ἀκούγονταν ψίθυροι και στεναγμοί...

"Ο Σατανᾶς φτεροκοπούσε πάνω από αὐτὸ!...

"Η καλόγρις ἔακουθον ἡ μίαν στῆς ἄλλων τὸ κρεββάτι και φθόβιζαν:

σόγυμες, ταραχμένες, άγρυπνές. Μερικές βουτούσαν σὲν κρύο νερό τὸ κεφάλι τους.

"Άλλες ἐγυμνώνοντο κι' ἔριχναν στὸ κορμί τους ὀλόκληρες ὑδρίες νεροῦ.

"Έτσι, σιγά-σιγά ἡ ξαρκική ἐξάφισ τους ἔπαυσε, ἡσύχασε, ἐπραϋνέτο...

Κι' ἐρχόταν έπειτα ὁ ὕπνος, παρήγορος κι' εὐεργετικός, για να τις ἡσυχάζη και να τις γαληνέψῃ περισσότερο...

Τὸ μοναστήρι ἡρεμοῦσε σιγά-σιγά. Ἀπόλυτη σιωπή ἀπλωνόταν παντοῦ.

Η ΑΔΕΛΦΗ ΜΕΛΑΝΙΑ

Μά μέσα σὲς τόσες καλόγρις ὅταν πῆρε και μίαν που δὲν εὗρισκε με τίποτε ἡσυχία, που ὑπόφερε φοικτά, που κυλιόταν κάτω σάν δαιμονισμένη...

Η ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ

Η ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ

Ένα θέατρο εξασφαλισμένο από κάθε κίνδυνο. Η μοιραία παράστασις των «Δύο όρφανών». Τι κάνει ένα άνοιχτο παράθυρο. Η έκρηξις της πυρκαϊγής. Η άπεγνωσμένη προσπάθεια ενός ήρωϊκού μηχανικού. Οι ήθοισι οι συνιστούν ψυχραιμία. Ο άδικαιολόγητος πανικός. Ο τρομερός συνωστισμός. Το ποδοπατήμα των αστυφυλάκων και των πυρασβεστών. Τριακόσια θύματα, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Κατά τον 'Οκτώβριο του 1871, άνοιξε στο Μπρούκλιν το θέατρο της κυρίας Κόνδραϊ. Ήταν το πιο μοντέρνο και πιο πολυτελές θέατρο της Νέας Υόρκης και είχε οικοδομηθή με τέτοιο τρόπο, ώστε ν' αποκλεισθεί κάθε πιθανότης πυρκαϊγής. Κατά τους λόγους μάλιστα που άπηγγέλθησαν κατά τα εγκαίνια του, όλοι έδιναν άποψη ότι το θέατρο αυτό προσέφερε άπόλυτη ασφάλεια στους θεατάς. Πράγματι δέ η πολυάριθμη και άνετα έξοδοί του επέτρεπαν στην αίθουσα του ν' άδειάζει μέσα σε λίγα λεπτά.

Η πρόσοψις του έβλεπε σε τρεις δρόμους, η εύρύχωρη είσοδος του είχε έξω μέτρων πλάτος και πολυάριθμες πόρτες έδιναν έξοδο προς την όδον Βάσινγκτον, ενώ από τις άλλες δύο πλευρές του, ύπρχαν άλλες δύο άκόμα έξοδοι ασφαλείας.

Από την είσοδο, μία σκάλα πλάτους δύο μέτρων οδηγούσε στην πλατεία. Όσο για το Κοινό της γαλερίας, ύπρχαν άλλες δύο είδικες σκάλες, έντελώς ξαλωριστές. Για το προσωπικό της σκηνής ύπρχε είδική είσοδος από την όδον Τζόνσον και, εκτός αυτής, ο προθάλαμος συνεδέετο με τη σκηνή μ' ένα διάδρομο. Κι όμως θλιπτερεί λοιπόν, είχαν γίνει όλα όσα χρειαζόνταν για να είναι ασφαλές ένα θέατρο. Ύπρχαν πολυάριθμες έξοδοι κινδύνου πάντοτε φωτισμένες, και εκτός αυτών, ύδατοπότης και πυροσβεστήρες. Έτσι, επί πάντοτε χρόνι, κανένα δυστύχημα δέν συνέβη στο όρατο εκείνο θέατρο.

Το βράδυ της 5 Δεκεμβρίου 1876 έπαίξετο στο θέατρο της κυρίας Κόνδραϊ το λαϊκό δράμα «Αί δύο Όρφανί» και άπειροι Νεοορκέζοι είχαν τρέξει να το ίδου.

Χίλια τουλάχιστον πρόσωπα είχαν καταλάβει θέσι στην πλατεία, ή όποια χωρούσε άκριβώς 1450 θεατάς. Το έργο προχωρούσε κανονικά και βοισκόταν πεία στην τελευταία πράξι.

Έπειδή το θέατρο θερμαινόταν πολύ, βοσάβιενε στη σκηνή έξαιρετική ζέστη. Γι' αυτό, σε κάποια στιγμή, ένας από τους καλλιτέχνας άνοιξε ένα παράθυρο που έβλεπε στο δρόμο. Μετά ένα λεπτό μία μικρή φλόγα κινήσαν στη γωνία της οροφής της σκηνής. Το ρεύμα του αέρος που είχε μπη άπ' το παράθυρο, ε'χε απλώσει ένα κομμάτι πανι των σκηνικών που παρίστανε ένα σύννεφο, προς ένα ράμφος γλαυκού άνοιχτό κι' άμέσως το πανι αυτό φρόντισε.

Άμέσως ο μηχανικός της σκηνής, σκαρφαλώνοντας σε μία δοκό της οροφής, προσπάθησε να σβήσει τη φλόγα, χτυπώντας μ' ένα κοντάρι, μα δέν π

κατώρωσε. Δέν είχε νερό να της ρίξει και έτσι η φλόγα προχωρούσε. Τότε ο μηχανικός έβγαλε το σκακίκι του και άρχισε να καταβάλλη άπεγνωσμένες προσπάθειες για να σβήσει τη φωτιά, μα του χάθηκε! Αυτή προχωρούσε ολοένα... Μέσ' στον άγώνα του αυτό μάλιστα, ο γενναίος μηχανικός έπαθε τόσο σοβαρά εγκαύματα, ώστε ύστερ' από δύο μέρες πέθανε...

Με τα χέρια κατακαμένα, ζητώντας βοήθεια, κατέθηκε τέλος άπ' τη δοκό του, γιατί η φλόγα είχαν προσβάλει πεία τη δοκό άπάνω στην, όποια καθόταν. Οι ήθοισι, έν τφ με-

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Γουστάβος Φλωμπέρ

Το θέατρο αυτό, έπειδή ξεφράγγη μία μικρή πυρκαϊά στα παρασκήνια, σ'ε παρακαλούμε ν' άδειάσειτε, ήσυχα το θέατρο. Μή βιαστήτε... Θά βρούμε όλοι με τάξι... Δέν υπάρχει κανείς κίνδυνος... Άπόδειξις αυτού ε'νε ότι έμεις που είμαστε πλάι στα παρασκήνια, βοισκόμαστε άκόμα στη σκηνή.

Σκαρφαμένοι και τρομαγμένοι, έβλιναν άκόμα πανικόβλητοι, οι θεαταί σκαρβόθηκαν. Μα την ίδια στιγμή μερικά κομμάτια πανι έδον και έβλιναν που κινούνταν έπασαν

άπάνω στη σκηνή και πυκνός καπνός γέμισε την αίθουσα...

Αυτό έφτασε. Άμέσως, άπ' όλες τις μεριές μία τρομερή κραυγή φρίκης άντήχησε κι' ένας άπερίγραπτος πανικός δημιουργήθηκε. Κανείς δέν συλλογιζόταν εκείνη τη στιγμή ότι με την τάξι όλοι θά κατώρθωναν να βγούν έξω, κανείς δέν θέλησε να δώσει σιμασία και πίστι στα λόγια του ήθοισι, ο όποιος τους είχε συστήσει ψυχραιμία, βελχιώνοντάς τους ότι δέν ύπρχε άμεσος κίνδυνος. Ο τρόμος είχε θαλώσει το μυαλό όλων των θεατών. Όλο εκείνο το πλήθος ώρμησε προς τις πόρτες, αναποδογυρίζοντας τα γυρίζοντας, τ'ά πάντα και συντριβώντας, έτι βοισκόταν έμ-

ποδίο μπροστά. Όταν, έπειτα από λίγα λεπτά, έφτασαν οι πυροσβέσαι κι' οι αστυνομικοί, στάθηκε αδύνατον ν' διασχίσουν το ξετρελλωμένο από το πλήθος. Σε πυκνές μαζές, έλλ' η λοπιεζιά μνοι, οι θεαταί στρωμαγωγόνουσιν μπροστά στις έξόδους, από τις όποιες θά μπορούσαν να βγούν όλοι άν είχαν διατηρήσει την ψυχραιμία τους.

Το χάος οι αστυφύλακες προσπαθούσαν να τους διασπείρουν. Ο κόσμος τους έβριγχε κι' αυτούς κάτω και τους ποδοπατούσε. Τα σώματα των ανθρώπων που είχαν σωριαστή κάτω έφραζαν τις πόρτες. Έκατοντάδες άνθρωπων βοισκόντουσαν σωριασμένοι μπροστά σ' αυτές, άνικανοί να σκαρβούν, ενώ αυτοί που έρχόνταν πίσω τους σκόνταφταν σ' αυτούς κι' έπεφταν άπάνω τους. Ένα φράγμα από ανθρώπινα σώματα, άδιαπέραστο, έφραζε τας έξόδους.

Αί έξοδοι του κινδύνου δέν χρησίμευαν σε τίποτε, γιατί ο κόσμος δέν έτρεξε προς αυτές, άλλ' αποκλειστικά προς την κυρία έξοδο. Όσοι, μερικοί που θυμήθηκαν και τας έξόδους του κινδύνου και διευθύνθηκαν προς αυτές, κατώρθωσαν να φτάσουν. Μα αυτοί δέν ήταν περισσότεροι από διακόσιους. Όταν οι πρώτοι πυροσβέσαι κατώρθωσαν να φτάσουν ως τη σκάλα που ένωσε την αίθουσα με τον προθάλαμο, βρήκαν εκεί ένα σωρό πτώματα ποδοπατημένα... Κάθε σκαλοπάτι ήταν σκεπυμένο από πτώματα, τόσο παραμορφωμένα, ώστε είχαν γίνει πεία άγνωστα...

Έν τφ μεταξύ όλ' η σκηνή και το μπροστινό μέρος της πλατείας έσβέγοντο και η φωτιά μεταδίδετο με καταπληκτική ταχύτητα, εξ αιτίας του ρεύματος του αέρος που έμπαινε άπ' το άνοιχτο παράθυρο. Πυκνός καπνός πλημμύριζε όλη την αίθουσα, τόσους, ώστε οι πυροσβέσαι άδυνατούσαν να προχωρήσουν. Όλες η έδρες της πρώτης σειράς καϊνόντουσαν κι' ο καπνός ήταν τόσο πυκνός, ώστε ο πυροσβέσαι άναγκάστηκαν να παραιτηθούν από κάθε προσπάθεια σωτηρίας των δυστυχών θεατών, που αγωνιζόντουσαν άκόμα για τη ζωή τους στις γαλερίες και τις σκάλες.

Τόσο γρήγορα μεταδόθηκε η φωτιά, ώστε έπειτα από λίγη ώρα όλόκληρο το θέατρο και το διπλανό του ξενοδοχείο είχε καή.

Κατά τη διάρκεια της πυρκαϊγής, ένας άνθρωπος, ο όποιος πήδησε άπ' τη γαλερία, κατώρθωσε περπατώντας άπάνω στα κεφάλια των θεατών που αγωνιζόντουσαν άπ' κάτω του για να σωθούν, να φτάσει ως την έξοδο. Πολλοί επίσης πήδηξαν άπ' τα παράθυρα του δευτέρου και του τρίτου εξώστους στο δρόμο, άλλ' οι περισσότεροί τους σκοτώθηκαν.

Μόλις τη μεθεπομένη ημέρα το βράδυ έγινε γνωστή όλη η τρομακτική έκτασις του δυστυχήματος, γιατί στην αρχή νόμιζαν ότι δέν κατώρθωσαν να σώσουν άπ' τα θύματα άνω άρχισαν να τας ξεθάφτουν μέσ' άπ' τα έρείπια, βρήκαν μέσα σε δέκα λεπτά μόνον 50 πτώματα. Η τραγωδία είχε γίνει την Τρίτη το βράδυ. Ός την Πέμπτη λοιπόν το βράδυ είχαν ανακαλύψει 283 πτώματα, άπ' τα όποια καμιά εκατοστή ήταν τόσο παραμορφωμένα, ώστε δέν μπορούσαν να εξακριβώσουν την ταυτότητά τους. Έκτός αυτών, και άλλοι 120 άνθρωποι πέθαναν άπ' πληγές που είχαν λάβει κατά τη διάρκεια της πυρκαϊγής. Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους ήθοισιους φεύγοντας είχε την έτοιμότητα να χτυπήσει σε όλα τα καμάρinia και να είδοποιήσει τους συναδέλφους του για την πυρκαϊά.

Το προσωπικό του θεάτρου δέν είχε και τόσα θύματα, γιατί ένας άπ' τους

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΝΤΩΝΤΕ

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΚΡΕΟΛΗ

Στο Νιέμεν, στη βορεινή και κρύα αυτή πολιτεία της Ευρώπης, έφτασε μία μέρα μία μικρούλα κρεολή, δεκαπέντε χρόνων, λευκή και τριανταφυλλένια σαν λουλούδι της άμυgdαλιάς. Έρχεται από τις θερμές 'Αντίλλες κι' ό άέρας της άγάπης την είχε φέρει στην Ευρώπη. Είχε 'ρθή για νά βρη τον αγαπημένο της...

Οι δικοί της, πριν νά φύγη, της έλεγαν, παρακαλώντας την νά μείνη: —Μη φεύγεις! Μη φεύγεις!... Κάνει πολύ κρύο εκεί που θά πάς κι' ό χειμώνας θά σε σκοτώση...

Μά ή μικρούλα κρεολή δέν έπίστευε στο χειμώνα και ούτε ήξερε τί θά πη κρύο... Έπειτα ήταν πολύ έρωτευμένη και δέν φοβόταν το θάνατο... Και έτσι, βρόθηκε, ένα πρωί, εκεί ψηλά, μέσ' στις ομίχλες του Νιέμεν, φέροντας μαζί της τις βεντάγιες της, τις κρεμαστές κούνιες της, τις κουνοπιέρες της και ένα κλουβί με χρυσά κάγκελλα, γεμάτο πουλιά της πατρίδος της.

Όταν ό γέρο βοριάς είδε νά φτάνη στα μέρη του το χαριτωμένο αυτό μεσημβρινό λουλούδι, ή καρδιά του συγκινήθηκε και την έλυπηθηκε. Και έπειδή σκεφτόταν ότι το κρύο θά έκανε γρήγορα μία μπουκιά τη μικρούλα κρεολή, άναψε για χατήρι της τον κίτρινο ήλιο του και ντύθηκε με τά καλοκαιρινά του για νά την ύποδεχτή... Έτσι, ή κρεολή έξελαστήθηκε και νόμισε τη ζέστη αυτή του βορρά για παντοτεινή και πήρε τη βλάστησή του για αιώνια καλοκαιρινή άνθιση... Γι' αυτό, κρέμασε την κούνια της στο βάθος του κήπου ανάμεσα σε δυο δέντρα, και, όλη την ήμέρα, έαπλωμένη σ' αυτήν, κουνιότανε...

—Μά κάνει πολύ ζέστη στο Βορρά... Έλεγε γελώντας.

Όστόσο, κάτι την άνησυχούσε... «Γιατί—σκεφτόταν—σ' αυτή την άλκοστη χώρα, τά σπίτια δέν έχουν βεράντες; Τι χρειάζονται όλοι αυτοί οι βερνίκι τάπητες, τά χοντρά σκεπάσματα και τά πληκτικά έπιπλα;... Για ποιά λόγο έχουν χρισμένα μεγάλα τζάκια;... Γιατί σωριάζουν στίβες τά ξύλα στις αυλές;... Τι τις θέλουν οι άνθρωποι τόσες γούνες και τόσο βαρειά έπανωφόρια που τά έχουν χωμένα στο βάθος των έμαυριών τους;... Σε τί μπορούν νά χρησιμεύσουν όλ' αυτά;...»

Η φτωχή μικρούλα θά το μάθαινε κι' αυτό σε λίγο!

Ένα πρωί—ύστερ' από λίγον καιρό—καθώς ή μικρούλα κρεολή ύπνυσε, έννοιωσε μία άνατριχίλα νά της περνάει όλο το κορμί... Ό ήλιος είχε εξαφανιστή κι' άπ' το σκοτεινιασμένο και χαμηλό ούρανό, ό οποίος φαινόταν πως τη νύχτα είχε πλησιάσει τη γή, έπεφτε άφθονο ένα άσπρο πράγμα, που ή κρεολή για πρώτη φορά το έβλεπε και που έμοιαζε με βαμπακί...

Ήταν ό χειμώνας! Ό χειμώνας! Ό άνεμος φυσούσε και τά τζάκια στα σπίτια, φουντωμένα, τριξόβουσαν...

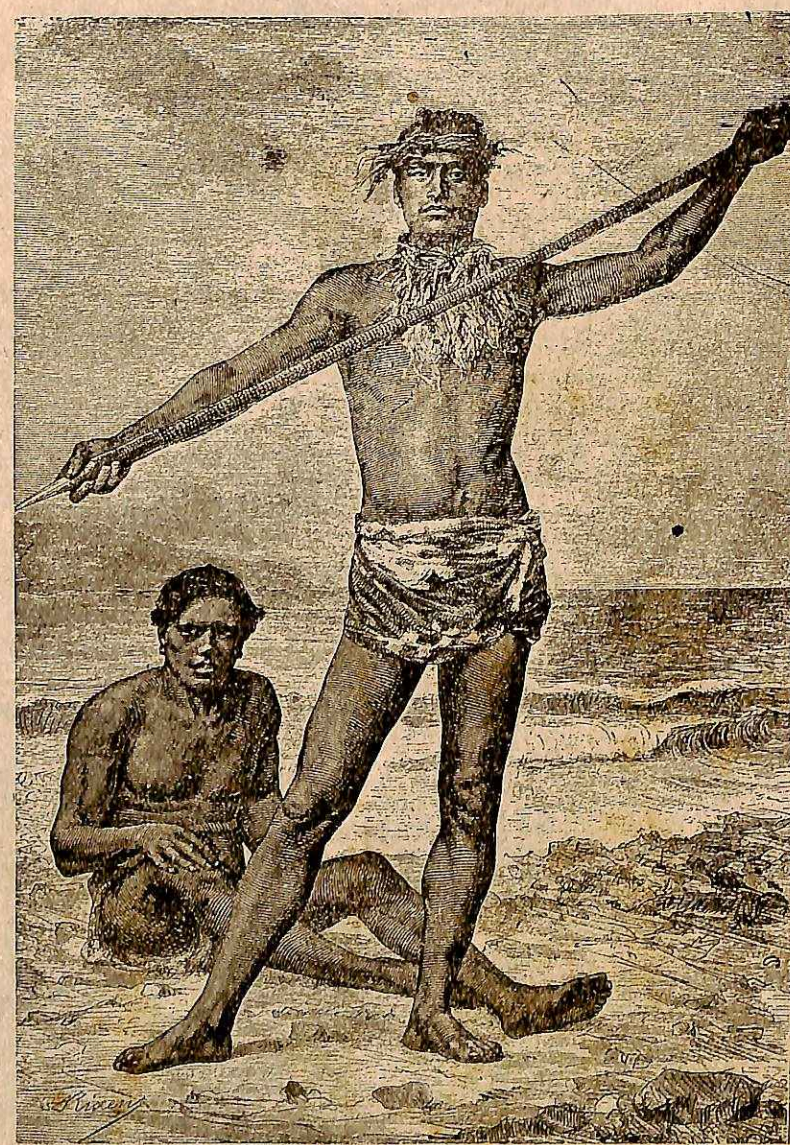
Μέσ' στο μεγάλο κλουβί με τά χρυσά κάγκελλα τά πουλιά της κρεολής δέν κελαιδούσαν πειά... Τά μικρά γαλάζια, πράσινα, κόκκινα και μικρά φτερά τους έμεναν τώρα ακίνητα και ήταν άξιολύπητο θέαμα νά τά βλέπη κανείς σφιγμένα τó ένα έπάνω στο άλλο, παραλυμένα και μουδιασμένα από το κρύο, με τά κεφάλια τους και τά ράμφη τους χωμένα μέσα στο στήθος τους... Έκει κάτω, στο βάθος του κήπου, ή κούνια είχε γεμίσει χιόνι και τά δέντρα ήταν άκατασπρα... Η μικρή κρεολή έκρώνε και δέν ήθελε νά βγή πειά έξω...

Συμμάζεμένη πλάι στη φωτιά σαν τά πουλιά της, περνούσε τον καιρό της κυττάζοντας τη φλόγα και έαυαδίζοντας τον ήλιο μέσα στη φαντασία της. Μέσα στο μεγάλο άναμ-

μένο τζάκι, ξανάδλεπε τώρα όλη την πατρίδα της: Τις μεγάλες άκρογυλιές με τά ζαχαροκάλαμα, τις πλημμυρισμένες από τον ήλιο, με τά στάχια που κυμάτιζαν μέσα στη χρυσή σκόνη... Έπειτα άναπολούσε τους βαρειούς μεσημεριάτικους ύπνους με τά χαμηλωμένα στήθ και τά έσστερα βράδυ, με τά πουλιά που κελαιδούσαν κατ' χιλιάδες έπάνω στα δέντρα και με τά κουνούπια που βούζαν σ' αυτά...

Κι' ένώ όνειρευόταν έτσι μπροστά στη φλόγα, ή ήμέρες του χειμώνα διεδόχοντο ή μία την άλλη, μπαίνοντας όλοένα, σκοτεινιάζοντας διαρκώς. Κάθε πρωί κι' από ένα πουλάκι ψοφούσε μέσα στο κλουβί με τά χρυσά κάγκελλα. Έτσι, σε λίγο, δέν έμεναν πειά παρά δυο πουλάκια άδυνατισμένα και κοκκαλιάρικα, που στριμγνόντουσαν τó ένα πλάι στο άλλο σε μία γωνιά του κλουβιού...

*** ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ ΤΗΣ ΤΑΪΤΗΣ ***

Ήθαγενείς ψαράδες ψαρεύοντες με πρωτόγονη λόγχη.

Έκείνο τó πρωί, ή μικρούλα κρεολή δέν μπόρεσε νά σηκωθή... Σάν καρδιά πιασμένο άγέμιστο στους παγετώνες το κρύο την έσφιγγε, την παρέλυε... Σκατεινιά βαρειά άπλωνόταν κι' ή κάμαρα ήταν θλιβερή... Η παγωνιά είχε βάλει άπάνω στα παράθυρα ένα δεύτερο τζάκι... Η πολιτεία φαινόταν σαν πεθαμένη και, ανάμεσα άπ' τους παγωμένους δρόμους, ή μηχανή που σκόρπιζε τó χιόνι, σφύριζε παραπονιμένα...

Η μικρούλα κρεολή, στο κρεβάτι της, για νά διασκεδάξη, περνούσε τον καιρό της κυττάζοντας τον έαυτό της μέσα σε καθρέφτες που τούς είχε φέρει από την πατρίδα της.

Πάντα πιο μικρές, πάντα πιο μαύρες, ή μέρες του χειμώνα εξακολουθούσαν νά διαδέχονται ή μία την άλλη... Μέσ' άπ' τις δαντελλένιες κουρτίνες του κρεβατιού της, ή μικρούλα κρεολή μαράωνε κι' έδουλε όλοένα... Έκείνο που την έλυπούσε πρό πάντων ήταν ότι δέν μπορούσε άπό τó κρεβάτι της νά βλέπη τη φωτιά του τζακιού... Της φαινόταν πως είχε χάσει και για δεύτερη φορά την πατρίδα της.

Κάθε τόσο ρωτούσε άνήσυχη:

—Υπάρχει φωτιά μέσα στην κάμαρα;

—Μά ναι, μικρούλα μου, της άπαντούσαν, τó τζάκι είναι γεμάτο φλόγες. Δέν άκού; τά ξύλα που τριξόβουσαν και σκάζουν.

—Ό, για νά δώ... Για νά δώ... ψιθυρίζει.

Μά του χάκου σήδεις άπ' τó κρεβάτι της... Η φλόγα είναι πολύ μακριά... Δέν μπορεί νά τη δει και αυτό την άπελπίζει...

Ένα βράδυ, καθώς ήταν έαπλωμένη, γλωμή και σκεπτική, με τó κεφάλι της στην άκρη του μαξιλαριού της και τά μάτια της γυρισμένα προς την άόρατη αυτή φλόγα, ό φίλος της την έπλησίασε και, παίρνοντας έναν από τους καθρέφτες που βρισκόντουσαν άπάνω στο κρεβάτι, της είπε:

—Θέλεις νά δης τη φωτιά, μικρούλα μου... Περιμένε...

Και, γονατίζοντας μπροστά στο τζάκι, προσάβησε νά της στείλη με τον καθρέφτη τις άναύγειες άπό τις φλόγες του τζακιού.

—Βλέπεις; τη ρωτούσε.

—Όχι, δέν βλέπω τίποτε...

—Και τώρα;

—Όχι... Όχι... δέν βλέπω.

Έξαφνα όμως, σε μία στιγμή τó φως της φωτιάς την έχτύπησε κατ'άματα.

—Ό! τη βλέπω! φώναξε ή μικρούλα κρεολή χαρούμενη... Και έπειτα από λίγο πέθανε γελώντας, με δυο μικρές φλόγες στο βάθος των ματιών της.

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΝΤΩΝΤΕ

ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ OCTAVE MIRBEAU

ΚΕΡΒΙΛΑΧΟΥΕΝ

Τό Κερβιλάχουεν είν' ένα μικρό χωριό με καμιά έκατοστή σπίτια, που βρίσκεται σ' ένα δρόμο, χαμένον μέσα στους κάμπος, σε πεντακοσίον περίπου μέτρων άπόστασι άπό τη δυτική άκρη της Μπέλ-Ίλ. Οι κάτοικοι του είνε μονάχα πιλότοι και φαράδες. Τά σπίτια του είνε καθαρά κι' όλόλευκα κι' οι άνδρες του ώραίοι και δυνατοί. Στα κατώφλια των σπιτιών, οι γλάροι στέκονται ακίνητοι σε πόδες ιερατικές και ή κουρούνε με τó ραμφος και με τά πόδια τους, που είνε πιο κόκκινα κι' άπ' τά κοράλλια πηγαίνουν, γεμάτες έμπιστοσύνη, και μπερδεύονται με τά παιδιά που παίζουν και με τις κόττες που τριγυρίζουν στο δρόμο.

Κοντά στο χωριό, δεξιά, ό φάρος της Μπέλ-Ίλ ύψώνει μέσ' στον ούρανό την τεράστια γρανιτίνη κορυφή του, όμοιος με μία θριαμβευτική στήλη. Άγροί καλλιέργημενοι, χέσκα χωράφια, χωρίς ένα δέντρο, χωρίζουν τó Κερβιλάχουεν από τη θάλασσα, την άγρια και άπειλητική εκείνη θάλασσα που μέσ' στους χάρτες την όνομάζουν Τρομερή Θάλασσα.

Και είνε πράγματι τρομερή ή θάλασσα εκείνη, πιο τρομερή από οποιοδήποτε άλλο μέρος της άγριας Βοστανής. Τό μούγκρισμά της άκούγεται μακριά και μοιάζει με μία άπείρανη κραυγή, γεμάτη όργη και μαγία.

Όταν έφτασα στο Κερβιλάχουεν, τó χωριό όλόκληρο βρισκόταν βοθισμένο σε πένθος και ή γυναίκες έκλαιγαν.

—Κλαίνε, μου είπε ό οδηγός που με συνόδευε, γιατί πέθανε ό Γκάρεκ. Ήταν περίφημο παλληκάρι αυτός ό Γκάρεκ... Όλοι τον αγαπούσαν εδώ και ήταν περήφανοι γι' αυτόν... Α, τó φτωχό τó παλληκάρι...

Μέ την περιέργειά μου έρεθισμένα από τά λόγια αυτά του οδηγού μου, τον έρώτησα:

Και τί ήταν αυτός ό Γκάρεκ;

—Πιλότος, άφέντη μου, πιλότος. Ήταν όμως ένας από τους πιο γενναίους όλου τó τόπου... Και ό φτωχός έβλεπε παντρετή τελευταία μαζί με ήμερη και καλή κοπέλλα από τó άμωρφη και καλή κοπέλλα από τó Βαγκρό, τó χωριό τó οποίο βλέπεις εκεί κάτω άριστερά, μέσ' άπ' τους κάμπος, τó καμπαναριό... Μά δέν ήταν τυχερός, άφέντη μου... Δέν ήταν τυχερός...

—Και πώς έπέθανε;

—Όπως πεθαίνουν όλοι εδώ πέρα. Ό! είνε πολύ σκληρή ή δουλειά τού πιλότου... Γι' αυτό, σε όλα τά σπίτια τού χωριού, πάντα χάνουν πνιγμένο ένα με τή σειρά τους στο πέλαγος. Όλοι με τή σειρά τους πεθαίνουν για νά βρουν τά μεγάλα βαπόρια και για νά τά μπάσουν μέσα στο λιμάνι... Δέν νά τά μπάσουν μέσα στο λιμάνι... Δέν νά τά μπάσουν ποτέ με τά καράδια έταξειδέψατε ποτέ με τά καράδια τών πιλότων... Όχι... Α! είνε πενιχρό καράδι, γερά, που άνεβήνουν

στη θάλασσα σαν τά ψάρια... Έχουν μακρός δεκαοχτώ μέτρων, πλάτος δύο δεκα ποδιών και τίποτα δέν τους λείπει από μέσα... Πρέπει νά είνε πολύ καλά φτιαγμένα, γιατί βγαίνουν στο πέλαγος με όλους τους καιρούς και ποτέ δέν τειπελιάζουν μέσα στα λιμάνια... Πάντα βρίσκονται μέσα στη θάλασσα κι' άψηφούν τις τρικυμίες... Ό! τί ώραία που είνε όταν πετούν άπάνω στο κύμα!... Προχτές ήταν ή σειρά τού Γκάρεκ νά βγη στο πέλαγος... Πριν μνη στο καράδι του, πίναμε μαζί μέσα σε μία ταβέρνα... Και ήταν τόσο χαρούμενος, ώστε τραγουδούσε ξένοιαστος... Όστόσο, είχε βγή στον ούρανό τó «μάτι τού γουρουνιού» και αυτό τον στενωχωρούσε πολύ...

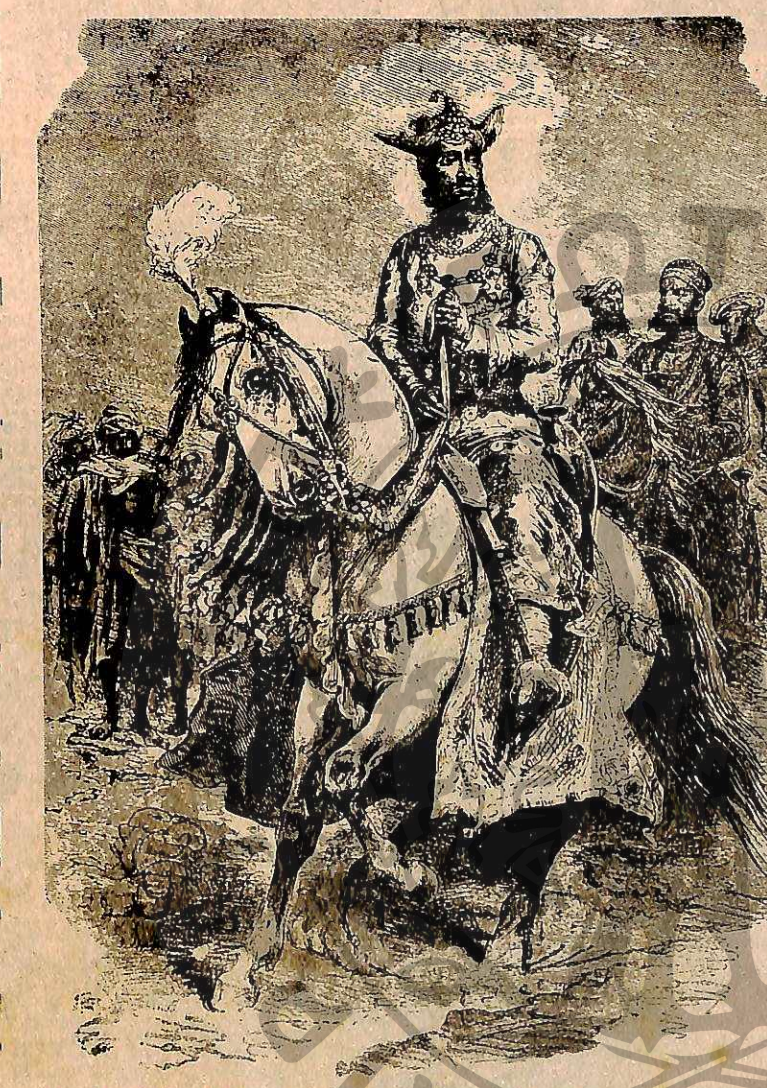
—Και τί είν' αυτό τó «μάτι τού γουρουνιού»; τον έρώτησα.

—Έμεις εδώ λέμε έτσι τó ούρανο τόκο...

Και ό οδηγός μου εξακολούθησε:

—Η θάλασσα ήταν πολύ άσχημη

*** ΑΠΟ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ ***

Η Α. Β. Υ. ό Μαχαγαγιάς τού Κεάλιο, Ράο Τσίντια, πάνω στο υπερέφηανο και χρυσοστόλιστο άλογό του.

και φυσούσε ένας διαβολέμενος άέρας από τó πέλαγος... Μά τέτοια πράγματα δέν φοβίζον καθόλου τους θαλασσινούς μας... Κι' έτσι ό Γκάρεκ ξανοίχτηκε άφοβα... Τά κύματα σκέπαζαν τη γέφυρα τού καραβιού, μά αυτό προχωρούσε... Έξαφνα ένα πλοίο φάνηκε μακριά που προχωρούσε σιγά σιγά άκουσθόντο... Έπρεπε με κάθε θυσία νά τó φτάσουν... Ό καπετάνιος τού καραβιού τού ήταν ένας άπ' τους καλύτερους θαλασσινούς κι' έπειτα από λίγο κατώρθωσε νά φτάση στο καράδι... Έπρεπε τώρα νά τó διπλωρώση, μά αυτό δέν ήταν καθόλου εύκολο πράγμα, γιατί τά κύματα έκαναν τó καράδι νά πηδάει δεξιά κι' άριστερά...

Στό σημείο αυτό, ό συνοδός μου στάθηκε λίγο κι' έπειτα εξακολούθησε:

—Τέλος, με τά πολλά, κατώρθωσαν νά διπλωρώσουν όπωσδήποτε στο καράδι κι' άμέσως ό Γκάρεκ άρχισε νά σκαρφαλώνη για νά τó δέσει στο

πλοίο του... Μά, αλλοίμονο!... Αυτοχία! Τό κακό έγινε τη στιγμή που κανείς δέν τó περίμενε... Ό Γκάρεκ έχασε την ισορροπία του κι' έπεσε μέσα στη θάλασσα... Άμέσως ένα κύμα τον άρπάξε και τον έριξε ανάμεσα στα δυο πλοία... «Κατάρα!» φώναξε ό καπετάνιος του και πρόσταξε έναν άλλο από τούς ναύτες του ν' άνεβη στο πλοίο, ενώ αυτός με δυο ναύτες έβγαζε τó Γκάρεκ από τη θάλασσα. Είχε τó σ του συντριμμένο, τó ένα χέρι του σπασμένο, τó πρόσωπό του γεμάτο αίματα... Μά δέν είχε πεθάνει... Μιλούσε μάλιστα κι' έλεγε στον καπετάνιο του: «Όχι... νά μην άνεβη άλλος στο πλοίο... Θά νενώ έγώ... Δέν έγω τίποτα... Βοηθήστε με μόνο λίγο...»

Αφού έέμενε τόσο, τον άνέβασαν άπάνω στο πλοίο... Μά μόλις έφτασε στο κατάρτωμα, λιποθύμισε... Έπειτα από μία στιγμή θύμας ξανά ναις τά μάτια του... Τον εξαπλώσαν τότε σ' ένα στρώμα κοντά στο τιμόνι. —Φίλε μου, τού είπε τότε ό καπετάνιος τού πλοίου, μου χρειάζεται ένας άλλος πιλότος για νά με μπιάσει στο λιμάνι... Έσύ είσαι πολύ άρρωστος... —Έγώ άρρωστος; τού άπάντησε ό Γκάρεκ με φωνή άδύνατη. Η ζωή μου μου φτάνει για νά σας μπιάσω στο λιμάνι... Έπειτα έγώ διατάζω εδώ... Έμπρός... Προσοχή! Κι' άρχισε νά διευθύνη τó δρόμο τού πλοίου, έπιλωμένος πάνω στο μαξιλάρι του, ενώ τó αίμα του έτρεξε ποτάμι... Τότε τον πλησίασε κι' ό γιατρός και θέλησε νά δέση τις πληγές του: —«Όχι! τού άπάντησε ό Γκάρεκ. Άφήστε με τώρα νά κάνω τή δουλειά μου... Άμα μπούμε στο λιμάνι, μου τις δένετε...» Έπειτα από μία ώρα τó πλοίο έμπαινε στο λιμάνι. Ό καπετάνιος διατάξε νά μεταφέρουν τον Γκάρεκ στην καμπίνα του και ό γιατρός τον πλησίασε για δεύτερη φορά: —Δέν άξίζει τον κόπο, τούς είπε τότε ό γενναίος πιλότος. Αφήστε με ήσυχο... Είμαι χαμένος πειά! Κι' έπειτα από μία ώρα έσπύχθηκε.

Και ό οδηγός μου, δείχνοντάς μου με τó δάχτυλο έναν έμμοιο θαλασσινό που έκύπταζε μελαγχολικά τη θάλασσα, της όποιες τά κύματα άσπριζαν μακριά, έπροέσπε:

—Όλοι τού έτσι είνε...

ΣΤΙΧΟΙ

Καίσαρες, Νέωνες λογις, Δεσιν' και Ροβαστιέρων
φιλοσοφίες, είν' άρεκά, τά δάκρυα (των μητέρων)
για νά σας πνίσουν! Ό γροσά ποτά (μια των αίμάτων)
και χορονάτων και λαϊκών, μαρτύρων (και θυμάτων!)
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΕΝΑΣ ΙΠΠΟΤΙΚΟΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΑΣ

ΣΟΚΑΡ, Ο ΜΟΝΟΜΑΧΟΣ

Ο άνθρωπος που ζητούσε διαρκώς αφορμή για καυγά. Χαριτωμένα επεισόδια του Σοκάρ. Το κατάβρεγμα με την άντλια. Το πάθημα του εμπόρου Μπαλλού. Έπειτ' από έξη μήνες. Ο Σοκάρ ζητεί εξηγήσεις. Όπου το ψητό γαλέπουλο ματαιώνει την μονομαχία. Ο φιλοθεαλισμός του Σοκάρ. Ζητείται ένα τάλληρο δανεικό!, κ.λ.π. κ.λ.π.

Ένας από τους περιφημότερους τύπους του παρελθόντος αιώνα, ένας τύπος για τον οποίο στην εποχή του μιλούσε ολόκληρη η Γαλλία, ήταν ο Σοκάρ. Ήταν ένας από τους τύπους, οι οποίοι έχουν εκλείψει εντελώς από τη σημερινή πεζή εποχή: Παλληκάρια, καυγατζήδες, φαναρισμένοι, αλλά κατά βάθος αγαθοί σαν παιδιά και ιπποτικοί.

«Η μεγάλη μαγία του Σοκάρ—έγραφε ο περίφημος Γάλλος δημοσιογράφος Βιλιμεσάν σ' ένα άρθρο που του άφιερωσε κατά το θάνατό του στο «Φιγκαρό»—ήταν να προκαλέη, για άλλου πέρημα τους πάντες σε μονομαχία—αδιάφορο αν τις περισσότερες φορές η μονομαχία αυτή ματαιωνόταν... Το ύψος του, η όμοια του κι' η τσαρτολογία του, τον είχαν κάνει δημοφιλέστατο.

Τον Σοκάρ τον είχα γνωρίσει στα καφενεία και στα παρασκήνια διαφόρων θεάτρων, στα οποία συνήθιζε να περνάει την ώρα του. Με είχε πάρει από καλό μάτι. Θυμάμαι μάλιστα ότι μία μέρα που του έκανα το τραπέζι, μου είπε ξαφνικά:

—Διάβολε! Σε συμπαθώ πολύ... Πώς όμως θα μπορούσαμε να τα καταφέρουμε, ώστε να μην μαλλώνουμε καμιά μέρα και αναγκασθώ έτσι να σου χρώσω το σπαθί μου στο στήθος; —Μά... δε βλέπω, του απάντησα εγώ, κανένα λόγο να μαλλώνουμε... —Με συγχωρείς... μου είπε τότε αυτός με σοβαρότητα. Έκμαστε φίλοι, δεν είναι έτσι... Βλεπώσατε κάθε μέρα... Κάποτε λοιπόν, μοιραία, από λόγο σε λόγο θα φιλονεικήσουμε και θα μονομαχήσουμε. Και, διάβολε!... θυμάμαι, ότι αυτό με στενοχωρεί...

Ο Σοκάρ, μιλώντας έτσι, ήταν ειλικρινής. «Ήθελε να πη πως όταν είχε κέφι για καυγά, ήταν αδύνατον να μη βρη μια αφορμή για να μαλλώσει και να μονομαχήσει, φυσικά. Μια μέρα μπήκε σ' ένα καφενείο. Από το ύψος του φαινόταν πως ζητούσε αφορμή για καυγά. Διευδυνήθηκε λοιπόν άμεσως προς ένα πελάτη, ο οποίος ήταν βυθισμένος στην ανάγνωση της εφημερίδας του.

—Αμα διαβάσετε την «Καθημερινή», κύριε, του είπε με μεγάλη ευγένεια, σάς παρακαλώ να μου τή δώσετε... —Δεν διαβάζω την «Καθημερινή», του απάντησε ο πελάτης. Διαβάζω την «Συνταγματικό Πολίτη»... —Προσέξτε! φώναξε τότε έξω φρενών ο Σοκάρ. Προσέξτε! Έτολμήσατε να με διαψεύσετε!... Ο πελάτης όμως, ο οποίος ήξερε το Σοκάρ, του εξήγησε συγγνώμη, κι' έτσι το επεισόδιο έληξε και η μονομαχία άρραβώθηκε.

Μια άλλη φορά πάλιν, απευθυνόμενος σε κάποιον άλλο πελάτη του καφενείου, του είπε:

—Κύριε, με κυττάξατε με ύφος! —Εγώ, κύριε; του απάντησε ξαφνισμένος ο πελάτης. Ούτε σάς είδα καθόλου. Έκνέταξα ασημένιους προς την άλλη μεριά της αίθουσας... —Α!... Όστε είπα ψέμματα λοιπόν;... φώναξε έξω φρενών ο Σοκάρ. Και, χωρίς δεύτερη κουδέντα, πέταξε το γάντι του στον άγνωστό του κύριο, προκαλώντας τον έτσι σε μονομαχία.

Καμιά φορά όμως τύχαινε, οι άνθρωποι τους οποίους προκαλούσε ο Σοκάρ, να είναι πιο στραβόβουλα απ' αυτόν. Κάποτε έπρεκε σε μονομα-

—Ένα τέταρτο της ώρας... απάντησε μ' αθωότητα αυτός. Και δεν μπορούσα να ξεφύγω, γιατί ο παλληκάρης αυτός με κυνηγούσε από πίσω με την άντλια του... *

Ένα απ' τα πιο νόστιμα επεισόδια του Σοκάρ είναι το επόμενο, στο οποίο έτυχε να είμαι αυτόπτης μάρτυς: Στά 1833 σε κάποιο χωρό μεταμφιεσμένων, ο Σοκάρ φιλονεικεί με έναν μακκαρά μεταμφιεσμένο σε Τούρκο. Από λόγο σε λόγο, αντάλλαξαν στο τέλος τις κάρτες τους.

Την επομένη ο Σοκάρ, κατενθουσιασμένος γιατί θα μονομαχούσε, διευδυνήθηκε, συνοδευόμενος από δυο φί-

—Διάβολε! είπα ο Σοκάρ, γυρίζοντας προς τους μάρτυρές του. Αυτό είναι πολύ δυσάρεστο... Τι θα κάνουμε τώρα;... —Αλλοίμονο, είπε και η γυναίκα του εμπόρου διαρκίζοντας. Ο γιατρός είπε ότι δεν του μένουν περισσότερα από έξη μήνες ζωής... —Διάβολε! Διάβολε! μουρμούρισε ο Σοκάρ. Έξη μήνες... Φτάνει αίμα! Τι να κάνουμε;... Άς είνε... Έγώ είμαι βολικός, κυρία μου. Έχουμε τώρα 'Ιανουάριο... Δίνω λοιπόν έξη μήνες διορία στο σύζυγό σου για να πεθάνει... Θα ξαναπαράσω τον 'Ιούλιο, και αν δεν έχη πεθάνει ως τότε, θα καταλάβω πως έχω να κάνω μ' ένα άπατευνα και τότε θα το κόψω εγώ το λαρύγγι! Χαίρετε, κυρία μου...

Μια μέρα, κατά τον 'Ιούλιο του ίδιου χρόνου, ο Σοκάρ ήλθε και με βρήκε στο καφενείο όπου σύναζα. —Έλα μαζί μου! μου είπε. Πρέπει να πάω να ξεκαθαρίσω μια υπόθεσι...

Στο δρόμο μου διηγήθηκε τις λεπτομέρειες του τσακωμού του με τον έμπορο. Η προθεσμία που είχε ορίσει για να πεθάνει είχε λήξει, και τώρα πήγαινε να δει αν τα είχε τινάξει πράγματι.

—Καταλαβαίνεις... μου έλεγε στο δρόμο, αν τον βρω ζωντανό, θα τον πετοακάω... Δεν έχω δίκιο, σε παρακαλώ...

—Έχεις δίκιο, βέβαια, Σοκάρ... του απάντησα εγώ. Πέρασε όμως από τότε τόσος καιρός... Άλλωστε τότε ήταν καρναβάλι... Και, στο κάτω κάτω, τί σούκανε ο κακομοιρής αυτός ο έμπορος;

—Σε τί μπορώ να σάς εξυπηρετήσω, κύριε; του απάντησε μια νέα και νόστιμη γυναίκοιλα, που καθόταν στο τσιμέντο.

—Πώς! Έσεις;... Νόστιμο είναι κι' αυτό!... Είμαι ο Σοκάρ, κυρία μου... Έρχομαι να μονομαχήσω...

—Και σε κατέβρεχε πολλήν ώρα; τον ρώτησαν σκασμένοι στα γέλια οι φίλοι του.

—Αχ, κύριε Σοκάρ... έπεσε η καρδιά μου, όταν είδα ότι ο Σοκάρ, ο διάσημος Σοκάρ, στον οποίο δεν άρρεσε καθόλου να τον κοροϊδεύουν. Η γυναίκα σου... που είναι η γυναίκα σου; Είνε χαριτωμένη; δεν λέω, αλλά με κοροϊδεύει... Για ποιο λόγο κάθισε και μου υποσχέθηκε ότι θα τα είχες τινάξει σ' έξη μήνες το πολύ; Έγώ είμαι τίμιος άνθρωπος, βλέπεις, και δεν σ' ενοχλώκα καθόλου

—Μάλιστα, κύριε, εγώ είμαι ο Σοκάρ, ο διάσημος Σοκάρ, στον οποίο δεν άρρεσε καθόλου να τον κοροϊδεύουν. Η γυναίκα σου... που είναι η γυναίκα σου; Είνε χαριτωμένη; δεν λέω, αλλά με κοροϊδεύει... Για ποιο λόγο κάθισε και μου υποσχέθηκε ότι θα τα είχες τινάξει σ' έξη μήνες το πολύ; Έγώ είμαι τίμιος άνθρωπος, βλέπεις, και δεν σ' ενοχλώκα καθόλου

—Α!... Όρα... Μ' άρεσει το γαλέπουλο του φούρνου, όταν είναι φρέσκο. Και δεν μου λείπει, κύριε Μπαλλού, μήπως έχεις και ψάρι; —Βεβαίως! απάντησε ο κ. Μπαλλού.

Κι' έτσι, σε λίγο, ο κ. και η κ. Μπαλλού και ο Σοκάρ είχαν γίνει οι

ΑΠΟ ΤΗ 29Η ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Ο Ναπολέων και η τουαλέτα του. Η ύψηλη πευκαμισά του. Οι λαίμοδες της κ. Ντεμπερρύ. Πώς ο Ναπολέων κατέρωθε να τους αγοράζει πιο φτηνούς. Ο Ναπολέων στο κυνήγι. Πώς ξανασκότωσε τη... σκοτωμένη ελαφίνα. Το όμμα της αδεξιότητάς του, κ.λ.π. κ.λ.π.

Ο Μέγας Ναπολέων τα πουκάμισά του τα παρήγγειλε στο μεγάλο Παρισινό εργοστάσιο άσπρορουχών της δεσποινίδος Λολίβ, η οποία ήταν υποχρεωμένη κάθε τόσο να πηγαίνει στο παλάτι και να του παίρνει καινούργια μέτρα. Γιατί ο Ναπολέων πάχαινε όσο περνούσαν τα χρόνια του. Η δεσποινίς Λολίβ όμως ήταν πανύψηλη και ο Ναπολέων ήταν δυο κεφάλια τουλάχιστον χαμηλότερος της. Αυτό το πράγμα τον διασκεδάζει εξαιρετικά και, μία ημέρα, την ώρα που του έπαιρνε μέτρα, της είπε:

—Δεσποινίς Λολίβ, όταν θελήσετε να παντρευτήτε, πήρε το σε μένα κι' εγώ θα σάς διαλέξω τον ψηλότερο αρχι-τυμπανιστή από τους γραναζιέρους μου για σύζυγό σας!

—Αχ, θα προτιμούσα να μην το κάνετε αυτό, Μεγαλειότατε, του α-

καλύτεροι φίλοι του κόσμου. —Ένας άνθρωπος που ξέρει να ετοιμάζει τόσο όμορφα φαγητά, δεν μπορεί νάβει κακός... μου είπε ο φίλος μου όταν εφύγαμε... Αξίζει να του χαρίσω τη ζωή!

Ο κ. Σοκάρ ήταν φανατικός βασιλικός. Γι' αυτό, πολλοί που ήξεραν τα φιλοβασιλικά του αισθήματα, τον έπειραζαν. Έτσι, μία μέρα που καθόταν μαζί με μερικούς φίλους του σ' ένα καφενείο, ένας απ' αυτούς, ο δικαστικός Μοντόν, είπε πάνω στη συζήτηση, ότι ο τότε βασιλιάς της Γαλλίας Κάρολος ο Γ' ήταν ένας «Γέρο-Ραμολί».

Ο Σοκάρ, μόλις άκουσε αυτό, ε-χλώμισσε. Σηκώθηκε απ' τη θέση του κι' έβω φρενών φώναξε:

—Έχω όρκιστή να μπατίσω τον πρώτο που θα τολμούσε να βάλει το βασιλιά μου. Ο πρώτος αυτός είναι σ' ο. Λοιπόν, θα σε μπατίσω.

Η κατάσταση ήταν σοβαροτάτη. Όλοι οι θαμώνες του καφενείου είχαν αναστατωθή.

—Έξω! ο Σοκάρ, σταμάτησε. —Α, Θεέ μου! είπε. Χρωστώ ένα τάλληρο στον Μοντόν. Δεν μπορώ να τον μπατίσω πριν τον εξοφλήσω. Δεν ήταν ιπποτικό αυτό... Μπορώ φ'... Δάνεισέ μου ένα τάλληρο για να μπατίσω τον Μοντόν...

—Δεν έχω φίλά, είπε ο Μπριφώ.

—Μυράν! είπε τότε ο Σοκάρ σε κάποιο άλλο φίλο του. Δάνεισέ μου ένα τάλληρο για να μπορέσω να μπατίσω τον Μοντόν.

—Αγαπητέ μου Σοκάρ, είπε και ο Μυράν, θα σου δάνειζα ευχαρίστως ένα είκοσιφραγκο... όχι όμως για να το χρησιμοποιήσεις όπως σκο-

πούεις να κάνεις... —Ο Σοκάρ δεν μπορούσε να μπατίσει εκείνο το βράδυ τον Μοντόν. Από την άλλη μέρα όμως ο Μοντόν είχε εξαφανισθή... Φοβάσαν μήπως ο Σοκάρ έβρισκε κανένα να του δανείσει το τάλληρο...

—Ο Σοκάρ δεν μπορούσε να μπατίσει εκείνο το βράδυ τον Μοντόν. Από την άλλη μέρα όμως ο Μοντόν είχε εξαφανισθή... Φοβάσαν μήπως ο Σοκάρ έβρισκε κανένα να του δανείσει το τάλληρο...

—Ο Σοκάρ δεν μπορούσε να μπατίσει εκείνο το βράδυ τον Μοντόν. Από την άλλη μέρα όμως ο Μοντόν είχε εξαφανισθή... Φοβάσαν μήπως ο Σοκάρ έβρισκε κανένα να του δανείσει το τάλληρο...

—Ο Σοκάρ δεν μπορούσε να μπατίσει εκείνο το βράδυ τον Μοντόν. Από την άλλη μέρα όμως ο Μοντόν είχε εξαφανισθή... Φοβάσαν μήπως ο Σοκάρ έβρισκε κανένα να του δανείσει το τάλληρο...

—Ο Σοκάρ δεν μπορούσε να μπατίσει εκείνο το βράδυ τον Μοντόν. Από την άλλη μέρα όμως ο Μοντόν είχε εξαφανισθή... Φοβάσαν μήπως ο Σοκάρ έβρισκε κανένα να του δανείσει το τάλληρο...

—Ο Σοκάρ δεν μπορούσε να μπατίσει εκείνο το βράδυ τον Μοντόν. Από την άλλη μέρα όμως ο Μοντόν είχε εξαφανισθή... Φοβάσαν μήπως ο Σοκάρ έβρισκε κανένα να του δανείσει το τάλληρο...

—Ο Σοκάρ δεν μπορούσε να μπατίσει εκείνο το βράδυ τον Μοντόν. Από την άλλη μέρα όμως ο Μοντόν είχε εξαφανισθή... Φοβάσαν μήπως ο Σοκάρ έβρισκε κανένα να του δανείσει το τάλληρο...

Έτσι, έδινε ένα πρώτης τάξεως μάθημα στην αίσχροκερδή κυρία Ντεμπερρύ, η οποία από εκείνη την ημέρα του κατέδρασε την τιμή των λαίμοδων σε 4 φράγκα τον ένα.

Ο Ναπολέων, όταν πήγαινε κυνήγι, μεταχειριζόταν κάτι μικρά όπλα που ανήκαν άλλους στο Λουδοβίκο ΙΣΤ' και τα οποία, καθώς έλεγαν, ο μονάρχης αυτός τα είχε κατασκευάσει: τα ίδια του τα χέρια.

Μια μέρα ο Ναπολέων κυνηγούσε στο δάσος του Φοντανεμπλώ. Τα σκυλιά είχαν περικυκλώσει μια μεγάλη ελαφίνα, παρούσα μόνον όλγων κυνηγών. Ούτε ο αυτοκράτωρ όμως, ούτε κανένας άλλος από τους ανωτέρους αξιωματικούς του είχε φτάσει ακόμα στο μέρος αυτό. Το έλαφι πάλευε άπεγνωσμένα έναντι των σκυλιών και είχε πληγώσει πολλά απ' αυτά. Οι κυνηγοί, βλέποντας τα κακόμοιρα σκυλιά να υποφέρουν, είχαν στενοχωρηθή πολύ, κανένας όμως δεν τολμούσε να σκοτώσει το όμορφο ζώο πριν φτάσει ο αυτοκράτωρ. 'Επί τέλους, ο αρχαιότερος κυνηγός πήρε μια α-πόρασι και σκότωσε το έλαφι.

Την ίδια όμως στιγμή ακούστηκε η σάλπιγγα που ανήγγελε την προσέγγισι του αυτοκράτορος.

—Καθήκαμε! φώναξαν οι κυνηγοί απελπισμένοι.

—Σταθήτε, είπε τότε ο γεροντότερος απ' αυτούς. Υπάρχει έλπις να το μαλωσουμε.

Και άμέσως, κόβοντας από ένα δέντρο δυο φούρκες, τις στήναι στο έδαφος και στήναι επάνω σ' αυτές τα σκυλιά του ελαφιού. Έτσι που να φαίνεται σαν ζωντανό. Άμέσως τα σκυλιά περικύκλωσαν πάλιν το ζώο και άρχισαν να γαυγίζουν.

Την ίδια στιγμή φάνηκε και ο Ναπολέων και, βλέποντας το έλαφι, α-φρίππεψε, σκόπεψε και σκότωσε... το καλύτερο σκυλί. Ανέβηκε έπειτα απάνω στο αλογό του, υπερήφανος και βέβαιος πως είχε σκοτώσει το έλαφι.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Η ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑ

Είνε τόσο καταπληκτική η εθιμοτυπία που υπάρχει στην Κινεζική Ασία, ώστε οι γιατροί του αυτοκράτορος και όταν πρόκειται να του μιλήσουν για καμιά αρρώστια του, υποχρεούνται να πη... τι-πολοφόρησαν αναλόγως. Π. χ. «Η αυτοκρατορική και θεία δυστυχία σου», «Ο 'Ισχυρός και ύψηλος καλικόπωνός σου!», «Η αδύνατη και απέραντη διαφρόντις σου» κλπ.

Ο Θεάνθρωπος

στον Κωνσταν, το θαλαμηπόλο του:

—Δεν ένοιά εγώ να πληρώσω περισσότερα απ' όλους τους άλλους ανθρώπους.

Εκάλωσε λοιπόν άμέσως στο παλάτι την κυρία Ντεμπερρύ για να της κάνει παρατηρήσεις σχετικά με την αίσχροκερδία της. Μόλις όμως ο Ναπολέων μπήκε στην αίθουσα που τον περίμενε η κυρία Ντεμπερρύ τρέμοντας από το φόβο της, αντί να της μιλήσει θυμωμένος, την έχαιρετίζε με τον ευγενέστερο τρόπο.

—Κυρία μου, της είπε. Χάρη στους έλαμους λαίμοδες σας, έ-σσωσα σήμερα τη ζωή μου.

—Είλασιν οι λαίμοδες μας; είπε χλωμιάζοντας η κυρία Ντεμπερρύ. Πώς συμβαίνει αυτό το πράγμα;

—Απλούστατα, σήμερα που έλαβα το λογαριασμό σας έδωκα τόσο πο-λύ για την αίσχροκερδία σας, ώστε άποφάσισα να κρεμαστώ από το λαιμό μου. Μά το βρασιμ ήταν τόσο σάπιο, ώστε κόπηκε άμέσως μόλις το τράβηξα και έτσι έσωσα τη ζωή μου. Λοιπόν σάς ευχαριστώ θερμότατα...

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Η ΚΛΕΠΤΡΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Τὰ κατορθώματα τῆς οἰκογενείας Ρομπέρ. Αἱ εἰδικότητες τῶν λωποδυνάμεων. Ἡ ἐπαγγελματικὴ συνεργασία. Ὁ τρόπος τῆς δράσεως τῶν λωποδυνάμεων. Κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας κλέπτριες. Τὰ κατορθώματα μιᾶς Γερμανῆς δουκίσσης. Ἡ κλεπτομανεῖς. Ἡ σύζυγος τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου. Τὶ βρέθηκε μέσα στὸ σπίτι μιᾶς κλεπτομανεῖς, κ.λ.π. κ.λ.π.

λεία, ἄλλοι στὰ καταστήματα πού πωλοῦν υφάσματα, κτλ.

Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος λωποδύτες καὶ λωποδύτριες δὲν ἐργάζονται ποτὲ σχεδὸν μόνοι τους, ἀλλὰ πάντοτε καθ' ὁμάδες. Αὐτὸ καθιστᾷ τὴ δουλειὰ πολὺ ευκολώτερη, γιατί ἡ κλέφτρα, μόλις κλέψῃ ἕνα αντικείμενο, τὸ ἀποσπᾷ ἄμεσως ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς, ἡ ὁποία στέκεται δίπλα τῆς καὶ ἡ ὁποία ἐξαφανίζεται ἄμεσως. Ἔτσι, ἂν ἀνακαλυφθῇ ἡ κλοπὴ καὶ τὴν ἐρευνήσουν, μπορεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά της.

Κάθε μέλος τῆς λωποδυτικῆς συμμορίας ἐργάζεται ἐν σπενωτάτῃ συνεργασίᾳ. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος λωποδύτες, οἱ ὅποιοι εἴτε ἐργάζονται μέσα στὰ καταστήματα. Τῆς περισσοτέρας φορὲς οἱ λωποδύτες αὐτοὶ ἀνήκουν στὸ ὠραῖο φύλο, γιατί ἡ γυναίκα, ἡ ὁποία ἀρροφώνεται σ' αὐτὴ τὴν ἐντυμῇ ἐργασία, τὴν ἐξασκῶν πολὺ καλύτερα καὶ μὲ ἀσυγκρίτως μεγαλύτερη ἐπιτυχία ἀπὸ τοὺς ἀρρενας συναδέλφους τῶν. Τὸ περίεργο δὲ σχετικῶς εἶναι ὅτι πολὺ μικρὸς ἀριθμὸς ἀπὸ τοὺς κλέφτες αὐτοὺς ἀνήκει στοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος, στοὺς κοινούς δηλαδὴ λωποδύτες, οἱ ὅποιοι εἴτε ἐργάζονται γιὰ λογαριασμὸν τοῦ, εἴτε ἀνήκουν σὲ ὀργανωμένη σπεῖρα. Ἡ πλειονότης ἀποτελεῖται ἀπὸ σοβαροὺς νοικοκυροὺς, ἡ ὁποία κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο κάνουν ἀνέξοδα τὰ φῶνιά τους καὶ ἐξοικονομοῦν ὅχι μόνον τὸν ἐαυτὸ τους μὲ τὰ κλεμμένα ἐμπορεύματα, ἀλλὰ καὶ τοὺς γυναικῶν τους καὶ τοὺς φίλους τῶν.

Συχνὰ ἡ κλέφτρας κρύβουν τὰ υφάσματα μέσα ἀπ' τὴν φούστα τους !...

γασίᾳ μὲ τὰ ἄλλα. Ἐνῶς ἡ μιὰ κλέφτρα, ἡ ἄλλη καταπτεῖ τὰ πέριξ γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ ἐγκρίσεις μήπως ὑπάρχει κανένας κίνδυνος.

Ὅταν ἡ λωποδύτριας ἐπιτίθεται κανένα μεγάλο κλέψον, φεύγουν ἄμεσως ἀπὸ τὸ κατάστημα, προσέχοντας νὰ μὴ γίνουν ἀντιληπτές, καὶ μπαίνουν στὰ πρῶτα ταῖζι πού θὰ συναντήσουν μπροστά τους. Δίνουν στὸ σωφὸρ μιὰ ὁποιαδήποτε διεύθυνσι, ὅσοτα ὅμως ἀλλάζουν τὴν διεύθυνσι, καταφέρνουν ἀπ' τὸ ταῖζι καὶ τρέχουν σ' ἕνα γειτονικὸ καφενεῖο, ὅπου παραδίδουν τὰ κλοπιμαῖα στὸ συνέννοχό τους, ὁ ὁποῖος τῆς παρμένει ἐκεῖ. Οἱ συνένοχοι αὐτοὶ ἀναλαμβάνουν νὰ πωλήσουν τὰ κλοπιμαῖα σ' ὁποιοὺς νὰ... δράσει, διεμβνόνταν ὁλόκληρη σ' ἕνα μαγαζὶ καί, ἐνῶ τὰ μιὰ μέλη ἀπασχολοῦσαν τὸν προσωπικὸ τοῦ καταστήματος, τὰ ἄλλα μιὰ ἐργάζοντο ἐξ ἀπὸ τὸ μαγαζὶ τὰ πράγματα πού ἤθελαν νὰ κλέψουν.

Ἀναλόγως μὲ τὸ πεδῖον τῆς δράσεως τῶν, οἱ λωποδύτες τῶν καταστημάτων χωρίζονται σὲ εἰδικότητες. Ἄλλοι π. χ. εἶναι εἰδικοί νὰ κλέβουν μέσας ἀπὸ καταστήματα εἰδὼν πολυτελείας, ἄλλοι κλέβουν ἐν μεγάλῃ καταστήματα, ἄλλοι στὰ κοσμηματοπω-

λοῦν αὐτὲς, εἶναι ἀξιοθαύμαστες. Τὰ ρούχα τους εἶναι ραμμένα ἐστὶ, ὡστε νὰ μποροῦν νὰ κρύβουν μέσα σ' αὐτὰ ἕνα σωρὸν πράγματα. Τὰ μεταξωτὰ υφάσματα π. χ. τὰ χάνουν μέσα στὴ φούστα τοῦ ἐπανωφοριῶ, ἡ ἄκομα καλύτερα, τὰ τρυπώνουν μέσα ἀπὸ τὴ ζώνη τῆς φούστας τῶν, στὴν κυλίστα τους.

Ἐπίσης, μιὰ ἀπὸ τῆς πὺ παλῆς καὶ πὺ ἐπιτυχίης μεθόδους πὺ χρησιμοποιοῦν ἡ λωποδύτριας τὸν Εὐρωπαϊκὸν μεγαλοποδῶν εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς: Ἡ κλέφτρα πηγαίνει σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα καταστήματα πὺ πωλοῦν ἑτοιμα φορέματα, καὶ ζητεῖ νὰ

σπῇ, ντύνονται πάντοτε πολυτελῆστα. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλες, ἡ ὁποία, παρ' ὅλη τὴν οἰκονομικὴν τους εὐπορίαν, δὲν διστάζουν νὰ κλέβουν ἕνα ὀτιδήποτε μικροπράγματάκι, ὅταν τοὺς δοθῇ ευκαιρία. Αὐτὲς εἶναι ἡ λεγόμενες κλεπτομανεῖς.

Ἡ κλεπτομανία εἶναι μιὰ ἐπιστημονικῶς ἀνεγνωρισμένη πάθησις, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ προσβῇ ὅποιονδήποτε ἄνθρωπο, καὶ τὸν πλοσιώτερο ἀκόμα. Πρὸ εἰκοσὶ ἐτῶν ἦσαν γνωστὰς ἡ κλεπτομανίας μιὰ Γερμανὶς δούκισσα, ἡ ὁποία, ὅσαςκις πῆγαινε νὰ ψωνίσῃ, θὰ ἔκλεβε πάντα καὶ ὀτιδήποτε τῆς τύχαινε μπροστὰ τῆς, ὅπως π. χ. κουμπιὰ, κόπτεςες, κορδέλλες κτλ. Ἐπίσης καὶ ἡ σύζυγος ἐνὸς ἐνωτέρου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου στὴ Γερμανία ἀνεκαλύφθη πὺ ἔκλεβε διάφορα μικροπράγματα, ὅσαςκις πῆγαινε νὰ ψωνίσῃ. Ὁ σύζυγός της δὲν γνώριζε ἀπολύτως τίποτε γιὰ τὴν κλεπτομανία τῆς γυναίκῆς του, τὴν ὁποία εἶχαν φροντίσει νὰ τοῦ ἀποκρύψουν. ὅταν τὴν παντρεύτηκε, ὅλοι οἱ συγγενεῖς. Ἔτσι, ὁ δυστυχισμένος, λίγο ἔλειψε νὰ πάθῃ ἀποπληξία, ὅταν εἶδε, ἀνῆλπιστα στῆς ἄλλες μηνύσεις τῆς ὁποίας τοῦ ὑπέδειξαν ὅτι ὀφιστάμενοί του, καὶ μιὰ ἐναντίον τῆς γυναίκῆς του, ἡ ὁποία κατηγοροῦτο ἐπὶ κλοπῇ. Ἐπίσης καὶ ἡ γυναίκα ἐνὸς πλοσιῶ ἐργοστασιάρχου τῆς Γερμανίας ἀνεκαλύφθη ἐπὶ ἐπῆγαινε στὰ καταστήματα καὶ ἔκλεβε διάφορα μικροπράγματα γιὰ νὰ στολίσι τὸ νοικοκυριό της.

Ὁ κλεπτομανεῖς κλέβουν, ὅτι τοὺς τύχει μπροστὰ τους, χωρὶς νὰ συλλογιστοῦν ἂν μποροῦν κατόπιν νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν. Ἔτσι, μαζεύουν τὰ πὺ ἐτερόκλητα πράγματα. Πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἡ Ἀγγλικὴ ἀστυνομία ἔκανε ἐρευνα στὸ σπίτι μιᾶς τέτοιας κλεπτομανεῖς καὶ ἀνεκάλυψε ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ βάλῃ μὲ τὸ νοῦ του. Φλυσιᾶνιὰ τοῦ τσαγιῶ δῆλως πιὰτὰ, παιχνιδία ντενεκεδῆνιὰ μὲ μηχανισμό, ρετῆλνιὰ υφασμάτων, ζῦλνιὰ πηροῦνιὰ, κουμπιὰ καὶ χρῶματος καὶ μεγέθους, πέτσινες τσάντες, τσάπες, ἀντικείμενα δηλαδὴ κάθε λογῆς, τὰ ὁποία ἡ λωποδύτρια, μιὰ πλοσιᾶ κτηματίας, δὲν εἶχε ποτὲ τῆς χρησιμοποιήσει. Ἐπίσης στὸ σπίτι ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γερμανικῆς ἀστυνομίας ἀνεκαλύφθη μιὰ ὁλόκληρη συλλογὴ ἀπὸ μολυβδένια στρατιωτικὰ, τὰ ὁποία εἶχαν κλαπῇ ἀπὸ διάφορα καταστήματα. Καθὼς δὲ ἀπεδείχθη, τὰ εἶχε κλέψῃ ὁ ἴδιος ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητής, ὁ ὁποῖος ἐπῆγε ἀπὸ κλεπτομανία!...

Ἡ λωποδύτριας βρίσκονται, σὲ ὅλη τους τὴν δράσι, ἰδίως κατὰ τῆς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν. Ἐπίσης μεγάλες ευκαιρίες γιὰ τέτοιες λαποδυτικὰς ἐπιχειρήσεις παρουσιάζουν τὰ καταστήματα πὺ κάνουν διάλυσιν ἡ ἐκείνῃ πὺ ὀρίζουν ἡμέρας πωλήσεως μὲ ἐκπτώσεις. Τῆς περιστάσεις αὐτὲς ἐκμεταλλιζόμεναι ἰδίως ἡ ἐρασιτέχνιδες λωποδύτριες, αὐτὲς δηλαδὴ πὺ χρησιμοποιοῦν τὰ κλοπιμαῖα γιὰ τὸν ἐαυτὸ τους.

Ἔτσι, πολλὲς ἀπ' αὐτὲς, μολοντὶ ἔχουν ἑλάχιστα εἰ-

Τὶ κάνουν ὅμως τὰ καταστήματα γιὰ νὰ ἀποφύγουν ὅλες αὐτὲς τῆς κλοπῆς, ἡ ὁποία βέβαια τὰ ζημιώνει πολὺ; Ἡ ἀστυνομία φυσικὰ δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ νὰ προφυλάξῃ τοὺς διαφόρους καταστηματαρχὰς ἀπὸ ὅλους

τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἡ ἐρασιτέχνιδες λωποδύτες καὶ τοὺς κλεπτομανεῖς πὺ τρυφίζουν μέσα στὰ μαγαζιά τους. Γι' αὐτὸ, στῆς μεγάλες Εὐρωπαϊκὰς πόλεις, οἱ καταστηματαρχαὶ ἔχουν συνεννοηθῇ μεταξύ τους καὶ ἔχουν ὀργανώσει μιὰ μυστικὴ ἀστυνομία, τῆς ὁποίας τὰ μέλη πηγαίνουν πότε στὸ ἕνα κατάστημα καὶ πότε στὸ ἄλλο καὶ ἐπιτηροῦν ἐκ τοῦ ἄφαντος ὅχι μόνον τοὺς πελάτας, ἀλλὰ καὶ τὸ προσωπικόν. Τὸ περίεργο εἶναι πὺς γιὰ τὴν ἀστυνομία αὐτὴ κατὰλληλος εἶναι μόνον ἡ γυναίκα. Ὅλες ἡ προσπάθειες γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἄνδρες γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἀπέτυχαν τελείως. Οἱ ἄνδρες δὲν μποροῦν ὅτε νὰ κυκλοφοροῦν χωρὶς νὰ κινῶν τὴν προσοχὴ, ὅτε νὰ ἔχουν τὴν προσοχὴ τοὺς ἐστρατιμένης σὲ ὅλες τῆς μεριές, πρᾶγμα πὺ τὸ κατορθώνουν ευκολώτατα ἡ γυναίκες. Ἡ κυριώτερη δουλειὰ τῶν θηλυκῶν αὐτῶν ἀστυνομικῶν εἶναι ὅχι μόνον νὰ προσέχουν μήπως κλέβουν ἡ πελάτιδες καὶ οἱ ὑπάλληλοι, ἀλλὰ κυρίως μήπως ὑπάρξῃ συνεννόησις μεταξύ ὑπαλλήλων καὶ πελατῶν — πρᾶγμα καταστρεπτικώτατο γιὰ ἕνα καταστηματαρχὴν, πὺ συμβαίνει σφηνότερα ἀπ' ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Ἔτσι, σὲ πολλὰ καταστήματα τῆς Εὐρώπης ἀνεκαλύφθησαν ἐπανεπιτημῶνες τέτοιες μυστικὰς συνεννοήσεις μεταξύ ὑπαλλήλων καὶ κλεπτῶν, ἡ ὁποία εἶχαν κρατήσει ὁλοκληρῶς μῆρες καὶ ἐβδομήκοντα χρόνι, χωρὶς νὰ γίνον ἀντιληπτές!

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Ἔλα πάλι ὅπως καὶ πρῶτα κάτω (ἀπὸ τὴν περικοιλιὰ).

Τώρα πὺ μακριὰ στὴ χώρα ἀνάψανε (τὰς φῶτας).

τώρα πὺ δὲν βλέπει ὁ ἕνας τ' ἄλλου (τ' ἄσπρα μαλλιά).

Ἔλα δὸς μου δὺ φιλιὰ σὰν καὶ πρῶτα!

Λὲν ἀπόψε μεσονύχτι καὶ ἀνασταί (νοῦ)! οἱ νεκροί.

Ἀκού! πὺς ἡχεῖ ἡ καμπάνα στὴν (πνοὴ) τοῦ νότου!

Κάθε πεθαμμένος, λένε, τέτοια νύχτα (καρτερεῖ)

νὰ πετάξῃ τὸ βαρὺ σάβανό του.

Ἔλα! δὸς μου τὰ φιλιὰ σου καὶ παιδὶς (ἔξεραι ἂν εἶν' γραφτό).

—Ψυχὸσάββατο εἶν' ἀπόψε, τῶν νε- (χορῶν) γιορτῶν—

κάτι πούγουμε θαμμένο μὴν ἀναστῇ (θῇ) καὶ αὐτὸ

καὶ τοῦ πόθου τὸ ποτὶ νὰ μᾶς κε- (ράσι).

N. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἐξαιρετικὰς καλὰς τιμὰς παλαιὰ εἰθλία καὶ ὁλοκληρὺς εἰθλιόθηκας, χειρόγραφα παλαιὰ καὶ εἰκόνας (χαλκογραφίας, λιθογραφίας κ.τ.λ.). Ἐπίσης περιόδικα ἐκδοθέντα μέχρι τοῦ 1900, ἐφημερίδας, εἰθλία ξένων γλωσσῶν κ.τ.λ. κ.τ.λ. Πληροφορίαι στὰ γραφεῖα μας.

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

ΟΙ ΚΟΥΡΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ἡ φλυαρία τῶν κουρέων τῆς ἀρχαιότητος. Ἐν' ἀνένδοτο τοῦ Ἀριστοτέλους. Περιέργες ἐπιγραφὲς κουρέων. Κουρεῖα, καφενεῖα καὶ λέσχεις. Οἱ φαλακροὶ στὴν ἀρχαιότητα. Πὺς πέθανε ὁ Αἰσχύλος. Ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος καὶ ὁ Θεορίτης. Γυναικὲς... κουρεῖς. Τὰ ἐργαλεῖα τῶν ἀρχαίων κουρέων, κ.λ.π.

—Κουρεῖνόντουσαν οἱ προῖστορικοὶ Ἕλληνες τῆς ἀρχαιότητος;

Νὰ μιὰ περίεργη ἐρώτησις, στὴν ὁποία θὰ προσπαθήσουμε ν' ἀπαντήσουμε.

Ὁ Ὀμήρος λέει ὅτι οἱ ἥρωες τοῦ ἔκδοσαν τὰ μαλλιά τους. Ἔτσι, π. χ. λέει κάπου γιὰ τὸν Ἀχιλλεῖα:

«—Στάθηκε ἀπάνω ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ ἔκοψε τὴν ξανθὴν τοῦ κόμη...»

Καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τοῦ Ὀμήρου ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἔκοζαν ἡ συμμαζεύαν τὰ μαλλιά τους. Ἐκεῖνο πὺ δὲν εἶναι γνωστὸν εἶναι ἂν, στὴν ἐποχὴ τοῦ Ὀμήρου, οἱ κουρεῖς εἶχαν ἰδιαίτερα καταστήματα ἢ ἦσαν πλανόδιοι.

Στοὺς κατόπιν ὅμως χρόνους, τοὺς καθαρῶς ιστορικοὺς, πολλοὶ συγγραφεῖς, ὅπως ὁ Λουκιανός, ὁ Ἀριστοφάνης, ὁ περίφημος λεξιγράφος Πολυδεύκης καὶ ἄλλοι, μιλοῦν σὲ πολλὰ σημεία τῶν ἔργων τους γιὰ τὰ κουρεῖα τῆς ἐποχῆς τῶν.

Τὰ κουρεῖα, μάλιστα, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξελίχθησαν σὲ πλοσιᾶ καὶ πολυτέλνιστος κέντρα, στὰ ὁποία, ὅπως ἀκριβῶς τὰ σημερινὰ καφενεῖα, συνέρχοντο καὶ διημέρευαν ὅλοι οἱ ἀρόχοι καὶ ὅλοι οἱ χασιμέρηδες, φλυαρώντας γιὰ τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας καὶ ἰδίως γιὰ τὰ πολιτικά.

Οἱ ἀρχαῖοι κουρεῖς ἦσαν περίφημοι γιὰ τὴν ἴμα τους.

Τόσο μάλιστα φλύαροι ἦσαν, ὅτε ὁ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος κάποτε πὺ τὸν ἐρώτησε ὁ κουρεῖς τοῦ:

—Πὺς νὰ σὲ κουρεῖσω;

Τοῦ ἀπάντησε:

—Σιγῶν.

Καθὼς φαίνεται μάλιστα, καὶ οἱ σημερινοὶ κουρεῖς ἔχουν κληρονομήσει ἀπὸ τοὺς ὁμοτέχνους τῶν τῆς ἀρχαιότητος τὴν πολυλογία. πρᾶγμα πὺ δὲν εἶναι βέβαια καθόλου ευχάριστο γιὰ τοὺς πελάτας τῶν. Γι' αὐτὸ, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα κουρεῖα τῶν Πατρῶν φηγοῦράρεται πρὸ ὀλίγων ἀχόμα ἐτῶν ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή:

Κεῖρω ταχέως καὶ δὲν ἐμῶλω.

Σ' ἕνα δὲ ἀπὸ τοὺς κεντρικώτερος δρόμους τοῦ Πειραιῶς ὑπῆρχε μέχρι πρὸ τριῶν ἐτῶν ἡ ἐπιγραφή:

Κουρεῖον ἡ «Σιωπῇ» Κ. Δημητρεῖον, Τροισήνιος

Τέλος, ὁ σύγχρονος ποιητὴς καὶ κουρεῖς κ. Αὐγουστίνος ποιητῆς καὶ ποιήμα, στὸ ὁποῖο γράφει ὅτι ἀπὸ μόνον ἀνοιχτὸ στόμα, πὺ ἐδράσεται στὸ κουρεῖο τοῦ, εἶναι τὸ στόμα σῆ... ψαλλίδος τοῦ κουρεῖματος!...

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, στὰ ἀρχαῖα κουρεῖα οἱ χασιμέρηδες ἐπῆλυν καὶ κούδον. Ἦσαν δηλαδὴ τὰ κουρεῖα αὐτὰ ἕνα εἶδος λέσχεις, ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν ἔλειπον οὔτε τὰ τοῦ τῆς ἀπαιχνιδία.

Νὰ καὶ ἕνα ἄλλο ἐρώτημα τώρα: —Ἦσαν φαλακροὶ στὴν ἀρ-

χαίότητα, ἀπὸ οἱ ἀρχαῖοι δὲν φοροῦσαν κανένα ἀπὸ τὰ καλυμματα τὰ ὁποία φοροῦμε σήμερα καὶ στὰ ὁποία οἱ γιατροὶ ἀποδίδουν τὴν φαλακρά;

Ὅπως φαίνεται τόσο ἀπὸ τὰ ἀγάλματα, ὅσο καὶ ἀπὸ τὰ συγγράμματα, ὑπῆρχαν.

Ἔτσι, εἶναι βέβαιον πὺς ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Φίλων, ὁ Αἰσχύλος καὶ πολλοὶ ἄλλοι διὰσημοὶ ἄνδρες ἦσαν φαλακροὶ. Στὸν μεγάλο μάλιστα τραγῶδον Αἰσχύλον, σύμφωνα μ' ἕνα θρόλο, ἡ φαλακρία ἔγινε αἰτία τοῦ θανάτου τοῦ. Μιὰ μέρα, ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἕνας ἀετὸς εἶχε ἀρπάξει μιὰ χελώνα, καὶ ἀπὸ τὴν ἐσχάσε ψηλά, τὴν ἄφρσε νὰ πέσῃ κάτω, γιὰ νὰ σπάσῃ τὸ καθοῦκι τῆς, καὶ ἔτσι νὰ τὴν καταταροβίσθῃ εύκολα. Μὰ πρὶν τὴν ἀπολύση, βλέποντας ἀπὸ ψηλά τὴν φαλακρία τοῦ Αἰσχύλου, ὁ ὁποῖος καθ-

στὸν εἶναι ἂν, στὴν ἐποχὴ τοῦ Ὀμήρου, οἱ κουρεῖς εἶχαν ἰδιαίτερα καταστήματα ἢ ἦσαν πλανόδιοι.

Στοὺς κατόπιν ὅμως χρόνους, τοὺς καθαρῶς ιστορικοὺς, πολλοὶ συγγραφεῖς, ὅπως ὁ Λουκιανός, ὁ Ἀριστοφάνης, ὁ περίφημος λεξιγράφος Πολυδεύκης καὶ ἄλλοι, μιλοῦν σὲ πολλὰ σημεία τῶν ἔργων τους γιὰ τὰ κουρεῖα τῆς ἐποχῆς τῶν.

Τὰ κουρεῖα, μάλιστα, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξελίχθησαν σὲ πλοσιᾶ καὶ πολυτέλνιστος κέντρα, στὰ ὁποία, ὅπως ἀκριβῶς τὰ σημερινὰ καφενεῖα, συνέρχοντο καὶ διημέρευαν ὅλοι οἱ ἀρόχοι καὶ ὅλοι οἱ χασιμέρηδες, φλυαρώντας γιὰ τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας καὶ ἰδίως γιὰ τὰ πολιτικά.

Οἱ ἀρχαῖοι κουρεῖς ἦσαν περίφημοι γιὰ τὴν ἴμα τους. Τόσο μάλιστα φλύαροι ἦσαν, ὅτε ὁ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος κάποτε πὺ τὸν ἐρώτησε ὁ κουρεῖς τοῦ:

—Πὺς νὰ σὲ κουρεῖσω;

Τοῦ ἀπάντησε:

—Σιγῶν.

Καθὼς φαίνεται μάλιστα, καὶ οἱ σημερινοὶ κουρεῖς ἔχουν κληρονομήσει ἀπὸ τοὺς ὁμοτέχνους τῶν τῆς ἀρχαιότητος τὴν πολυλογία. πρᾶγμα πὺ δὲν εἶναι βέβαια καθόλου ευχάριστο γιὰ τοὺς πελάτας τῶν. Γι' αὐτὸ, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα κουρεῖα τῶν Πατρῶν φηγοῦράρεται πρὸ ὀλίγων ἀχόμα ἐτῶν ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή:

Κεῖρω ταχέως καὶ δὲν ἐμῶλω.

Σ' ἕνα δὲ ἀπὸ τοὺς κεντρικώτερος δρόμους τοῦ Πειραιῶς ὑπῆρχε μέχρι πρὸ τριῶν ἐτῶν ἡ ἐπιγραφή:

Κουρεῖον ἡ «Σιωπῇ» Κ. Δημητρεῖον, Τροισήνιος

Τέλος, ὁ σύγχρονος ποιητὴς καὶ κουρεῖς κ. Αὐγουστίνος ποιητῆς καὶ ποιήμα, στὸ ὁποῖο γράφει ὅτι ἀπὸ μόνον ἀνοιχτὸ στόμα, πὺ ἐδράσεται στὸ κουρεῖο τοῦ, εἶναι τὸ στόμα σῆ... ψαλλίδος τοῦ κουρεῖματος!...

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, στὰ ἀρχαῖα κουρεῖα οἱ χασιμέρηδες ἐπῆλυν καὶ κούδον. Ἦσαν δηλαδὴ τὰ κουρεῖα αὐτὰ ἕνα εἶδος λέσχεις, ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν ἔλειπον οὔτε τὰ τοῦ τῆς ἀπαιχνιδία.

Νὰ καὶ ἕνα ἄλλο ἐρώτημα τώρα: —Ἦσαν φαλακροὶ στὴν ἀρ-

χαίότητα, ἀπὸ οἱ ἀρχαῖοι δὲν φοροῦσαν κανένα ἀπὸ τὰ καλυμματα τὰ ὁποία φοροῦμε σήμερα καὶ στὰ ὁποία οἱ γιατροὶ ἀποδίδουν τὴν φαλακρά;

Ὅπως φαίνεται τόσο ἀπὸ τὰ ἀγάλματα, ὅσο καὶ ἀπὸ τὰ συγγράμματα, ὑπῆρχαν.

Ἔτσι, εἶναι βέβαιον πὺς ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Φίλων, ὁ Αἰσχύλος καὶ πολλοὶ ἄλλοι διὰσημοὶ ἄνδρες ἦσαν φαλακροὶ. Στὸν μεγάλο μάλιστα τραγῶδον Αἰσχύλον, σύμφωνα μ' ἕνα θρόλο, ἡ φαλακρία ἔγινε αἰτία τοῦ θανάτου τοῦ. Μιὰ μέρα, ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἕνας ἀετὸς εἶχε ἀρπάξει μιὰ χελώνα, καὶ ἀπὸ τὴν ἐσχάσε ψηλά, τὴν ἄφρσε νὰ πέσῃ κάτω, γιὰ νὰ σπάσῃ τὸ καθοῦκι τῆς, καὶ ἔτσι νὰ τὴν καταταροβίσθῃ εύκολα. Μὰ πρὶν τὴν ἀπολύση, βλέποντας ἀπὸ ψηλά τὴν φαλακρία τοῦ Αἰσχύλου, ὁ ὁποῖος καθ-

στὸν εἶναι ἂν, στὴν ἐποχὴ τοῦ Ὀμήρου, οἱ κουρεῖς εἶχαν ἰδιαίτερα καταστήματα ἢ ἦσαν πλανόδιοι.

Στοὺς κατόπιν ὅμως χρόνους, τοὺς καθαρῶς ιστορικοὺς, πολλοὶ συγγραφ

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Η Α. Μ. Η ΜΟΔΑ

ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΣΩΜΕ

Οι αιώνας αντιγράφουν αλλήλους, κυριολεκτικώς! Έτσι και η Μόδα του 1930 είναι σχεδόν πιστή αντιγραφή της Μόδας του 1830. Αν παραβάσουμε εικόνες φορεμάτων της εποχής εκείνης με τα σημερινά φιογόνια, θα ιδούμε ότι δεν υπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά, τόσο στις γενικές γραμμές όσο και στις λεπτομέρειες.

— Όλα τα νέα μοντέλλα, όλες ή τελευταίες «κρεασιόν» των μεγάλων συγχρόνων Παρισίων Οίκων Μόδας, μοιάζουν καταπληκτικά με τα φορέματα του 1830. Οι ρυθμιστάι του στυλ του 1930, αντί να προσπαθήσουν να δημιουργήσουν εφέτος κάτι νέο και πρωτότυπο—πράγμα που δεν είναι πάντοτε τόσο εύκολο—προτίησαν ν' αντιγράψουν έκαστο χρόνο πίσω και να μάς παρουσιάσουν ως «νέον», με μικρές παραλλαγές, τα φορέματα και τα κοστούμια που φορούσαν ή προμήμενες μας.

Και όχι μόνον τα σχέδια των φορεμάτων υπενθυμίζουν την μόδα του 1830, αλλά και τα σχέδια των υφασμάτων. Τα υφάσματα τα έμπριμέ με μικροσκοπικά λουλουδάκια, με λεπτά φύλλα, με βούλες, ή αθόριες μουσελίνες, ή λευκά γιακαδάκια και οι άσπροι ζιλέδες από λινό ή βατίστα, που τόσο θα φορεθούν εφέτος, ήταν επίσης πολύ ανήλικα από έκαστο έτών.

— Και ή γαρνιτούρες! Πόσο κι αυτές είνε όμοιες με τις γαρνιτούρες των παλαιών φορεμάτων! Τα πλισέ, τα αλλεπάλληλα βολάν, ή πελερίνες και ή μπέρτες θά είνε παραπολύ της μόδας καθ' όλο το καλοκαίρι. Επίσης τα κοντά μανίκια, τα εφαρμοστά κορσάκια με τις ύψηλες ζώνες, ή μακρές φούστες, οι δαντελωτοί γιακάδες, τα μακροά βολάν στα μανίκια, ή σειρές από κουμπιά, όλα αυτά θά είνε τόσο ανήλικα εφέτος, όσο ήταν και από έκαστο έτών!

— Φαντασθήτε ακόμα ότι θά φορέσουμε το καλοκαίρι και μακροά γάντια που θά φτάνουν επάνω από τον αγκώνα. Απαράλλακτα δηλαδή με τα γάντια τα οποία φορούσαν ή πρόγονές μας από ένος αιώνα! Τα γάντια αυτά θά τα φορέσουμε με φορέματα όμοια με τα φορέματα εκείνου του καιρού, με ύψηλα κορσάκια και με κοντά μανίκια, φουσκωτά και παρασημασμένα στο βραχίονα μ' ένα στενό παραμάντο.

— Τα γάντια αυτά θά είνε μαύρα ή κίτρινα, από δαντέλλα λεπτή, με μικρά μοτίφ, ή και δερμάτινα από δέρμα μαλακό, σούεντ.

— Έπειδή όμως τα μοντέρνα φορέματα θά είνε πιο εφαρμοστά στους γοφούς, γι' αυτό θά πρέπει απαιτητικώς νά φορέσουμε κορσά.

— Τα γόφωστα που θά επικρατήσουν το καλοκαίρι είνε και αυτά τα ίδια χρώματα που ενονηθίζοντο από έκαστο έτών. Δηλαδή το σκούρο πράσινο, το άσπυρο ροζ, το λιλύ, το γράιζ και το γόφω άμαρζόντο, καθώς και το καφέ.

ΤΑ ΦΙΓΟΥΡΙΝΙΑ ΜΑΣ

α) Ποντιά από κρετόν ή κρεπ έμπριμέ.

β) Ρόμπα από λινό σκούρο, με γαρνιτούρα από ύφασμα καντριγιέ.

γ) Κιμονό από κίτρινο μεταξωτό, έμπριμέ με λουλούδια ροζ και πράσινα και γαρνιριμένο με μαύρο βελούδο.

— Επίσης θά φορεθούν πολύ εφέτος και τα χτυπητά χρώματα, όπως το κόκκινο, μπλε ζωρό και κίτρινο λαμπρό.

— Έν τούτοις τα όλνμαυρα ή τα κίτρινά φορέματα θά θεωρούνται πάντοτε ως τα πιο όμοια και πιο σίκα.

— Και ή καπέλιν που θά φορέσουμε το καλοκαίρι θά μοιάζουν πολύ με τα καπέλλα του παλιού καιρού. Θά έχουν καλύτερες μάλλον ύψηλες και μπρος μαλάκι, που θά πέφτουν με

χάρι γύρω στο πρόσωπο, σκιάζοντας το μέτωπο και τα μάτια.

— Θά φορεθούν επίσης και μικρά καπέλλάκια εφαρμοστά στο κεφάλι. Αυτά όμως θά φοριούνται μάλλον κατά το πρωί και με κοστούμια σπόρ. Γιατί και τα κοστούμια σπόρ θά φορεθούν πολύ και εφέτος, και θ' αποτελούν μία αίσθητή αντίθεσι, ανάμεσα στα φορέματα με τα εφαρμοστά κορσάκια και τις μακρούς φούστες. Άλλα και αυτά τα κοστούμια σπόρ, δεν θά έχουν εφέτος τόσο κοντές φούστες, όπως άλλοτε.

— Θά φορεθούν το καλοκαίρι και επανωφόρια χωρίς φόδρα και συχνά και χωρίς μανίκια, άσπρη με το φόρεμα, δηλαδή από το ίδιο ύφασμα του φορέματος.

— Έτσι λοιπόν θά ιδούμε πολλά «νιάσμα» από λεπτά υφάσματα, άχονα και από μουσελίνα μεταξωτή, έμπριμέ ή άπλη.

— Τα βολάν θά είνε ή πιο συχνή γαρνιτούρα. Θά τα ιδούμε βόλντα σε επανωφόρια γύρω στις φούστες και στα ντεκολτέ, στα μανίκια, άχονα και στα καπέλλα θά ιδούμε βολάν στενά, άλλα «αν-φορμ» και άλλα πλισέ.

— Η πελερίνες θά φορεθούν πολύ και από πάντοτε ή πελερίνες ή άποτελούμενες από τρία αλλεπάλληλα βολάν.

— Θά συμπληρώνουν τόσο τα φορέματα της ημέρας, όσο και τα βραδυνά και τα κοντά επανωφόρια και τα τρουά-κάρ, δηλαδή αυτά που θά σκεπάζουν το φόρεμα κατά τα τρία τέταρτα, και τα μακροά επανωφόρια.

— Τα κρυστάλλινα λουλούδια θά είνε επίσης πολύ της μόδας. Θά τα ιδούμε στις μπουτονιέρες και έμπριμέ, στις ζώνες των φορεμάτων και των ταγιέρ, καθώς και στα καπέλλα. Τα λουλούδια αυτά θά γίνονται τόσο από χρωματιστό κρύσταλλο, όσο και από κρύσταλλο άσπρο. Πάντως τα άσπρα θά θεωρούνται πιο σίκα.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

«ΤΑ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ»

Η ΚΑΛΙΤΕΡΑ
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

SKOVIMP

ΠΕΡΙΕΧΕΙ άνω των 50 ο.ο. Γάλα Μαγνησίας

ΓΕΥΣΙΣ και ΑΡΩΜΑ ΙΔΕΩΔΗ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παντού μόνον ΣΚΟΥΙΜΠ «SQUIBB» ΔΡΧ. 24

ΜΟΝΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ: Ι. Χ. ΠΑΠΑΤΖΗΜΑΣ & ΣΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 4

E. R. SQUIBB & SONS-NEW YORK

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΑΤΕ ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ ΣΑΣ,
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ,
ΤΗΝ ΠΡΟΙΚΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΣΑΣ
ΤΟ ISTITUTO NAZIONALE DELLE ASSICURAZIONI
(ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΡΩΜΗΣ)

Σας προσφέρει κάθε εύκολιαν διά την επιτυχίαν του άνωτέρου σκοπού.

Κεφάλαια ήσφαλισμένα μέχρι σήμεραν. Τεσσαράκοντα δισεκατομύρια δραχμαί.

Άσφαλιστήρια ήγγυημένα παρά του Ήθασυροφυλακείου του Ιταλικού Κράτους.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΓΩΝΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 47 - Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ 2 (202 ΟΡΟΦΟΣ)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΡΑΚΑΔΑΣ-ΦΩΣΤΗΡΑΣ

ΕΡΜΟΥ 37Α

‘Η πλουσιωτέρα, όπως πάντοτε συλλογή

ΕΙΣ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΑΝΟΙΞΕΩΣ ΚΑΙ
ΜΕΤΑΞΕΩΤΑ ΦΑΝΤΑΙΖΙ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ Α. Ε.

ΣΤΑΔΙΟΥ 28β ΤΗΛ. 58-67

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΧΑΡΤΟΥ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΟΣΕΩΝ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ ΤΑΠΗΤΕΣ
Β'ΒΕΛΟΤΣ, ΛΑΜΠΑ ΚΡΕΜΑΣΤΑ
ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΙ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ
ΒΑΦΑΙ
ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ARTI
E.J.B.

ARTI

ARTI
E.J.B.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ
ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΤΗΣ
ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ ΣΑΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΚΑΜΕΤΕ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ;

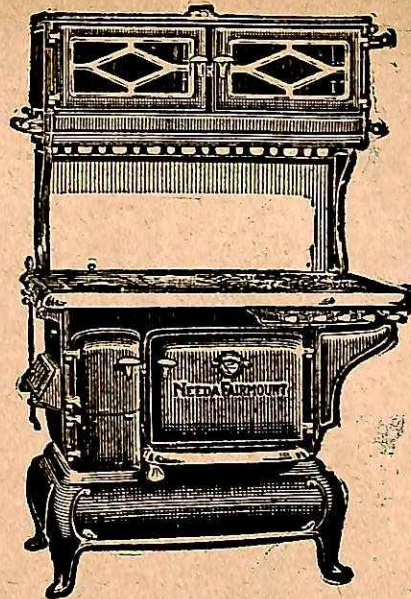
Νά βάψετε μόνη Σας τὰ περι-
σινά Σας φορέματα με Γερ-
μανικάς βαφάς μάρκας

ARTI

και θα γίνουν ένταλως και-
νούργια.

Αι βαφαί ΑΗΤΙ πωλούνται
εις τὰ Φαρμακεία και τὰ
Έμπορικά της συνοικίας σας
εις 60 μεδόνους χρωματι-
σμού.

Γεν. Άντιπρόσωπος:
Π. ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ, Άθήναι,
Λέκκα 21α.

ΑΙ ΚΟΥΖΙΝΑΙ FAIRMOUNT

Είνε πραγματική οικιακή είκο-
νομία. Είτε δικό σας είνε το σπίτι,
είτε με ένοικιον, σάς συμφέρει νά
άγοράσετε μίαν. Θά σάς λύση το
ύπρηρετικόν ζήτημα κατά 80 ο.ο.
Με 4 εκάδες άνερακίτη 8 ώρες:
μαγειρική, ψεύρνος, έυχάρα, είδε-
ρα σιδερώματος και Θ ε ρ μ ο σ ύ
φ ω ν. Παρακαταθήκη παρά τώ
γεν. Άντιπρόσωπώ Ι. Ν. Δημελά-
κη. Έρμου 86 (είσοδος Άγυαίς 1),
Άθήναι.

ΚΥΡΙΑ!!!

Θέλετε ΝΑ ΚΟΥΤΕ και ΝΑ
ΟΝΤΟΥΛΑΡΕΤΕ με πολύ σίκα και
γούστο τὰ μαλλιά σας; Έπισκεφθή-
τε το KOMMOTHEION

“ΤΟ ΠΑΝΙΘΗΚΑ”ΚΟΝ.,

ΔΗΜ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΗ

Πατησίων 31 (Μέγαρον Σαββίδου)
Μία έπισκεψις ίκανοποιεί και την
πλέον ιδιότροπον Κυρία.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩ- ΝΟΝ “CONCERT”

άποδίδει εις άπάντασεν έν-
τασιν και διαύγειαν και
στοιχίζει λιγώτερα από έτι
ένας καλός φωνογράφος.

Το ραδιόφωνον “CONCERT”
είναι έ άπαραίτητος σύντρο-
φος κάθε σπιτιού.

Πωλείται: Γραφείον
Π. ΤΣΑΓΚΑΡΗ, Άθήναι,
Λέκκα 21α.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εις την πραγμα-
τικής εύκαιρίας τὰ κάτωθι δοντολογο-
κά μηχανήματα: 1) Ένα τοδρ ήλε-
κτρικόν χειρονογείον RITER, και 2)
Ένα ταμπλό ήλεκτρικόν DENTAL,
άμφοτέρα έν άρίστη καταστάσει. Πλη-
ροφωρία δόδος Κοραή 6, γ' όροφος,
γραφεία Π. Α. Ε. Κ.

ΨΑΘΑΚΙ

ΜΟΔΕΡΝΟ
ΕΦΕΤΙΝΗΣ ΠΑΡΑΓΟΓΗΣ
ΕΛΑΦΡΟΤΑΤΟΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΓΕΝΤΕΚΟΣ

ΚΑΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ & ΧΡΗΣΤΟΣ

ΕΤΑΔΙΟΥ-ΠΡΟΔΕΣΤΕΙΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΡΑΜΑΛΕΓΚΟΥ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 13

ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΙΧΕΙΑ ΕΚΜΑΘΗΣΙΣ
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΜΟΘΗΤΩΝ ΚΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Τὰ προηγούμενα φύλλα της «Οι. Οργανείας» τιμώνται πρὸς 3 δρχ. ἑκάστων.

ΔΙΑΜΟΡΦΩΤΗΣ ΡΙΝΟΣ

Ὁστέοδου.
Ἀποτέλεσμα ἔργου
ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΔΙΕΥΡΕΣΕΩΣ
ΣΚΑΛΙΑΡΗΣ-Ἰ. Καρτελίου

ΔΙΑ ΤΑ ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

συνιστῶμεν τὴν τελευταίαν Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν τοῦ κ.

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἰατροῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ
Μενάνδρου 27-Ἀθῆναι. Τηλ. 4-38

ΚΥΡΙΑ!!!

Αἱ κυτίδες, κηλίδες καὶ πάχη τοῦ προσώπου εξαφανίζονται ριζικῶς **MONON** διὰ τῶν γνησίων ἐπιδέσμων ἐκ καουτσούκ Radio Actif.

ΤΟΥ DOCTEUR **MONTEIL**
PARIS

Τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων
Ὁ **ΚΟΡΣΕΣ** δλόκληρος ἐκ θεραπευτικοῦ καουτσούκ **RADIO-ACTIF**, καταργεῖ τὴν πολυσαρκίαν καὶ τὰς παραμορφώσεις τοῦ σώματος.

Ὁ **ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΣ**, ἐκ τοῦ ἰδίου καουτσούκ, τενώνει καὶ ἐπιφέρει ταχεῖαν σμίκρυνσιν τῶν μαστῶν.

Ἡ **ΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝΙΔΕΡΜΑ**, ἀναζωογονεῖ τοὺς πίπτοντας μαστοὺς.
ΤΑ ROBUSTENE PILLS, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ στήθους.

Ζητήσατε κατάλογον δωρεάν.

Δ. ΣΚΑΛΙΑΡΗΣ

Ἀγ. Κωνσταντίνου 12—Ἀθῆναι

ΓΕΩΡ. Ν. ΜΟΥΜΟΥΤΖΗΣ

Ἰατρός Δερματολόγος. Ἐπὶ δεκαετίαν Ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργ. Φωτεινοῦ. Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸν Κεφαλλήνης 30. Ὁρεῖ 9-11 π. μ. καὶ 4-7 μ. μ. Ἀριθμὸς τηλεφ. 7-62 (Πελαγον.).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κοπτική μηχανὴ ἐν ἐλαιοδετείου, 65 πόντους φάρδος, σχεδὸν καινούργη, εἰς συμφέρονσαν τιμὴν. Ἐπίσης πωλεῖται μία ἡλεκτρικὴ ραπτική μηχανή, καταλλήλος διὰ περιοδικὰ καὶ βιβλία. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ «Μπουκέτου», Λέκκα 7.

ΓΙΑΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΣΑΣ

Εἰς ΤΑΣ ΕΠ'ΡΧΙΑΣ

Εἰς Κινηματογράφους, Θέατρα, Ὁδοὺς, Ἑσχαίαι καὶ λοιπὰ μέσα διαφημίσεως ἀναλ. βρᾶναι τὸ ἐν Πάτριας Ἐκδοτικῶν, Διαφημιστικῶν καὶ Παραγγελιοδοχικῶν Γραφεῖον Κ. ΑΛΜΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ. Ὑπὸ ἑκδόσιν: Ὁ ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Δεχόμεθα Ἀντιπροσωπείας Γεν. Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἀθῆναις **ΑΛΚΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ** Ρεθύμιον 6

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεσαίον πάτωμα ἐπὶ τῆς πλατείας Ἀγίου Γεωργίου Καρύταις ἐκ 5 δωματίων κλπ. Πληροφορίαι: Ὁδὸς Λέκκα 7 (Γραφεῖα «Μπουκέτου»), 10 — 12 π. μ. καὶ 4 — 6 μ. μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΧΑΡΤΗΣ ΟΚΑΣ

ΑΠΟΤΑΝΘΗΤΕ:
ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7